

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 28ης Ιουνίου 2012*

«Αίτηση αναίρεσως — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα αφορώντα διαδικασία ελέγχου πράξεως συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 4064/89 και (ΕΚ) 139/2004 — Άρνηση προσβάσεως — Εξαιρέσεις αφορώσες την προστασία των σκοπών της έρευνας, των εμπορικών συμφερόντων, των νομικών γνωμοδοτήσεων και της διαδικασίας λήψεως των αποφάσεων των οργάνων — Υποχρέωση του οικείου θεσμικού οργάνου για διενέργεια συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως του περιεχομένου των διαλαμβανομένων στην αίτηση προσβάσεως εγγράφων»

Στην υπόθεση C-404/10 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 10 Αυγούστου 2010,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον B. Smulders καθώς και από τις O. Beynet και P. Costa de Oliveira, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

υποστηριζόμενη από:

την **Τσεχική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και D. Hadroušek,

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τον J. Gstalter,

παρεμβαίνουσες στην κατ' αναίρεση διαδικασία,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Éditions Odile Jacob SAS**, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους O. Frég και L. Eskenazi, avocats,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

υποστηριζόμενη από:

το **Βασίλειο της Δανίας**, εκπροσωπούμενο από τους S. Juul Jørgensen και C. Vang,

το **Βασίλειο της Σουηδίας**, εκπροσωπούμενο από την K. Petkovska,

παρεμβαίνοντες στην κατ' αναίρεση διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

τη **Lagardère SCA**, με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τους A. Winckler, F. de Bure και J.-B. Pinçon, avocats,

παρεμβαίνουσα πρωτοδικώς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász (εισηγητή) και Γ. Αρέστη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mazák

γραμματέας: R. Șereș, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Δεκεμβρίου 2011,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2010, T-237/05, Éditions Jacob κατά Επιτροπής (Συλλογή 2010 σ. II-2245, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), καθόσον ακύρωσε μερικώς την απόφαση D(2005) 3286 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2005 (στο εξής: επίδικη απόφαση), με την οποία απορρίφθηκε αίτηση της Éditions Odile Jacob SAS (στο εξής: Odile Jacob) περί προσβάσεως σε έγγραφα αφορώντα διαδικασία ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως επιχειρήσεων COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP.
- 2 Με την αντίθετη αναίρεσή της, η Odile Jacob ζητεί την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά το μέτρο που απέρριψε αίτημά της περί ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως, καθόσον με την απόφαση αυτή δεν επιτράπηκε πλήρης πρόσβαση στη γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, που διαλαμβάνεται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 3 Η υπό κρίση υπόθεση εντάσσεται στο ίδιο πλαίσιο με την υπόθεση C-551/10 P, καθώς και με τις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-553/10 P και C-554/10 P, οι οποίες αφορούν τη διαδικασία ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως που αποσκοπούν στην απόκτηση των στοιχείων ενεργητικού του τομέα εκδόσεων που κατείχε στην Ευρώπη η Vivendi Universal Publishing SA (στο εξής: VUP).

Το νομικό πλαίσιο

- 4 Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), με τίτλο «Εξαιρέσεις», ορίζει τα εξής:

«[...]

2. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σ' ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

- των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας,
- των δικαστικών διαδικασιών και της παροχής νομικών συμβουλών,
- του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου,

εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

3. Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

Ένα θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου, ακόμη και αφού έχει ληφθεί η απόφαση, εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

4. Στην περίπτωση εγγράφων τρίτων, το θεσμικό όργανο διαβουλεύεται με τον τρίτο προκειμένου να εκτιμήσει κατά πόσον μπορεί να εφαρμοσθεί η εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ή 2, εκτός εάν είναι σαφές ότι το έγγραφο θα δημοσιοποιηθεί ή όχι.

[...]

6. Εάν μόνον μέρη του ζητούμενου εγγράφου καλύπτονται από οιαδήποτε εξαίρεση, τα υπόλοιπα μέρη του εγγράφου δίδονται στη δημοσιότητα.

7. Οι εξαιρέσεις που περιέχονται στις παραγράφους 1 έως 3 εφαρμόζονται μόνον ενόσω η προστασία δικαιολογείται ως εκ του περιεχομένου του εγγράφου. Οι εξαιρέσεις μπορούν να εφαρμοστούν για μέγιστη περίοδο 30 ετών. Στην περίπτωση εγγράφων που καλύπτονται από τις εξαιρέσεις οι οποίες σχετίζονται με το σεβασμό της ιδιωτικής ζωής ή τα εμπορικά συμφέροντα, και στην περίπτωση ευαίσθητων εγγράφων, οι εξαιρέσεις μπορούν εν ανάγκη να εξακολουθήσουν και μετά την περίοδο αυτή.»

- 5 Κατά το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 395, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 1990, L 257, σ. 13), που φέρει τον τίτλο «Επαγγελματικό απόρρητο»:

«1. Οι πληροφορίες οι οποίες συλλέγονται κατ' εφαρμογή των άρθρων 11, 12, 13 και 18 μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για το σκοπό που επιδιώκεται με την αίτηση παροχής πληροφοριών, τον έλεγχο ή την ακρόαση.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 3 και των άρθρων 18 και 20, η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καθώς και οι υπάλληλοί τους και το λοιπό προσωπικό υποχρεούνται να μην κοινολογούν τις πληροφορίες τις οποίες έχουν συγκεντρώσει κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και οι οποίες, λόγω της φύσεώς τους, καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

[...]»

- 6 Το άρθρο 18, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα ακόλουθα:

«Η Επιτροπή βασίζει τις αποφάσεις της μόνο στις αιτιάσεις επί των οποίων οι ενδιαφερόμενοι μπόρεσαν να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους. Τα δικαιώματα αμύνης των ενδιαφερομένων διασφαλίζονται πλήρως κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας. Η πρόσβαση στο φάκελο είναι ελεύθερη τουλάχιστον για τα άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη, χωρίς να αγνοείται το έννομο συμφέρον των επιχειρήσεων να τηρείται το επαγγελματικό τους απόρρητο.»

- 7 Το άρθρο 13, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 447/98 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 1998, σχετικά με τις κοινοποιήσεις, τις προθεσμίες και τις ακροάσεις που προβλέπονται στον κανονισμό 4064/89 (ΕΕ L 61, σ. 1), ορίζει τα εξής:

«Η Επιτροπή, αφού απευθύνει στα κοινοποιούντα μέρη τις αιτιάσεις της, τους επιτρέπει, μετά από σχετική αίτηση, την πρόσβαση στο σχετικό φάκελο, προκειμένου να τους επιτρέψει να ασκήσουν τα δικαιώματά τους υπεράσπισης.

Η Επιτροπή επιτρέπει επίσης, μετά από σχετική αίτηση, στα λοιπά εμπλεκόμενα μέρη, τα οποία έχουν ενημερωθεί για τις αιτιάσεις της, την πρόσβαση στο σχετικό φάκελο, καθόσον αυτό είναι αναγκαίο για την προετοιμασία των παρατηρήσεων τους.»

- 8 Το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 447/98 προβλέπει τα εξής:

«Δεν επιτρέπεται η ανακοίνωση ή η πρόσβαση σε πληροφορίες, περιλαμβανομένων των εγγράφων, εφόσον αποτελούν επαγγελματικό απόρρητο προσώπου ή επιχειρήσεως, περιλαμβανομένων των κοινοποιούντων μερών, λοιπών εμπλεκόμενων μερών ή τρίτων, ή σε άλλες εμπιστευτικές πληροφορίες, η αποκάλυψη των οποίων δεν κρίνεται από την Επιτροπή απαραίτητη για τους σκοπούς της διαδικασίας, ή σε πληροφορίες που περιέχονται σε εσωτερικά έγγραφα των αρχών.»

- 9 Το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 24, σ. 1), με τίτλο «Επαγγελματικό απόρρητο», ορίζει, στις παραγράφους 1 και 2, τα ακόλουθα:

«1. Οι πληροφορίες που συλλέγονται κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς της σχετικής αίτησης παροχής πληροφοριών, έρευνας ή ακρόασης.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 3 και των άρθρων 18 και 20, η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, καθώς και οι υπάλληλοί τους και το λοιπό προσωπικό και άλλα πρόσωπα που εργάζονται υπό την εποπτεία αυτών των αρχών, καθώς και οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό άλλων αρχών των κρατών μελών, δεν κοινολογούν πληροφορίες από τη φύση τους καλυπτόμενες από επαγγελματικό απόρρητο, τις οποίες έχουν συγκεντρώσει κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.»

Το ιστορικό της διαφοράς

- 10 Οι αιτήσεις προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα που είχε υποβάλει η Odile Jacob περιγράφονται ως ακολούθως στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση:

«1 Με έγγραφο της 27ης Ιανουαρίου 2005, η [Odile Jacob] ζήτησε από την Επιτροπή [...], κατ' εφαρμογήν του κανονισμού [...] 1049/2001 [...], να της επιτρέψει την πρόσβαση σε διάφορα έγγραφα σχετικά με τη διοικητική διαδικασία (στο εξής: επίμαχη διαδικασία) που κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως 2004/422/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Ιανουαρίου 2004, με την οποία

πράξη συγκέντρωσης κηρύσσεται συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (υπόθεση COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (ΕΕ L 125, σ. 54, στο εξής: απόφαση περί του συμβατού), προκειμένου να τα χρησιμοποιήσει προς στήριξη της προσφυγής της στην εκκρεμή ενώπιον του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] υπόθεση T-279/04, Éditions Odile Jacob κατά Επιτροπής, που αποσκοπούσε στην ακύρωση της αποφάσεως περί του συμβατού. Τα έγγραφα αυτά ήσαν τα εξής:

- α) η απόφαση της Επιτροπής της 5ης Ιουνίου 2003 να κινήσει εις βάθος έρευνα βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού [...] 4064/89 [...], στην επίμαχη διαδικασία·
 - β) το πλήρες κείμενο της συμβάσεως εκχωρήσεως που υπογράφηκε στις 3 Δεκεμβρίου 2002 από τη Natexis Banques populaires SA, αφενός, και από τη Segex Sarl και την Ecrinvest 4 SA, αφετέρου·
 - γ) όλη η αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και της Natexis Banques populaires μεταξύ του Σεπτεμβρίου του 2002 και της κοινοποιήσεως της πράξεως συγκεντρώσεως στις 14 Απριλίου 2003·
 - δ) όλη η αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και της Lagardère SCA [στο εξής: Lagardère] μεταξύ του Σεπτεμβρίου του 2002 και της εν λόγω κοινοποιήσεως·
 - ε) η σύμβαση με την οποία η Natexis Banques populaires απέκτησε την κυριότητα των μεριδίων συμμετοχής και των στοιχείων ενεργητικού της [VUP] από τη Vivendi Universal SA στις 20 Δεκεμβρίου 2002·
 - στ) η υπόσχεση αγοράς της VUP που απηύθυνε η Lagardère στη Vivendi Universal στις 22 Οκτωβρίου 2002·
 - ζ) όλα τα εσωτερικά υπομνήματα της Επιτροπής που αφορούν, αποκλειστικώς ή όχι, την εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 4064/89 επί της αγοράς των στοιχείων ενεργητικού της VUP από τη Natexis SA/Investima 10 SAS, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αντηλλάγησαν μεταξύ της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) “Ανταγωνισμός” της Επιτροπής και της νομικής υπηρεσίας της τελευταίας αυτής·
 - η) όλη η αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και της Natexis που αφορά, αποκλειστικώς ή όχι, την εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 4064/89 επί της αγοράς των στοιχείων ενεργητικού της VUP από τη Natexis/Investima 10.
- 2 Με επιστολή της 27ης Ιανουαρίου 2005, η [Odile Jacob] απηύθυνε στην Επιτροπή αίτηση προσβάσεως σε μια άλλη σειρά εγγράφων, προκειμένου να τα χρησιμοποιήσει προς στήριξη της προσφυγής της, στην εκκρεμή ενώπιον του Πρωτοδικείου υπόθεση T-452/04, Éditions Odile Jacob κατά Επιτροπής, που αποσκοπούσε στην ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Ιουλίου 2004, σχετικά με την έγκριση της Wendel Investissement SA ως αγοραστή των στοιχείων ενεργητικού που μεταβίβασε η Lagardère, σύμφωνα με την απόφαση περί του συμβατού (στο εξής: απόφαση εγκρίσεως). Τα σχετικά ως άνω έγγραφα ήταν τα ακόλουθα:
- α) η απόφαση της Επιτροπής περί εγκρίσεως του εντολοδόχου στον οποίον είχε ανατεθεί η μέριμνα της τηρήσεως των δεσμεύσεων που ανέλαβε η Lagardère όταν επετράπη η συγκέντρωση με την απόφαση περί του συμβατού·

- β) η εντολή που έδωσε η Lagardère στη Salustro Reydel Management SA για να μεριμνά για την τήρηση των δεσμεύσεων που ανέλαβε η Lagardère όταν επετράπη η συγκέντρωση με την απόφαση περί του συμβατού·
 - γ) οι ενδεχόμενες αιτήσεις τροποποίησης της Επιτροπής όσον αφορά το σχέδιο εντολής και οι απαντήσεις που έδωσε συναφώς η Lagardère·
 - δ) η εντολή που έδωσε η Lagardère στον διαχειριστή των χωριστών στοιχείων ενεργητικού (Hold Separate Manager), που είχε την ευθύνη της διαχείρισης των στοιχείων ενεργητικού σύμφωνα με την απόφαση περί του συμβατού·
 - ε) η απόφαση της Επιτροπής περί εγκρίσεως του εν λόγω διαχειριστή·
 - στ) το σχέδιο συμφωνίας που υπεγράφη στις 28 Μαΐου 2004 μεταξύ της Lagardère και της Wendel Investissement σχετικά με την εξαγορά των μεταβιβασθέντων στοιχείων ενεργητικού·
 - ζ) η επιστολή που απηύθυνε η Lagardère στην Επιτροπή στις 4 Ιουνίου 2004 και με την οποία της ζήτησε να εγκρίνει τη Wendel Investissement ως αγοραστή των μεταβιβασθέντων στοιχείων ενεργητικού·
 - η) η από 11 Ιουνίου 2004 αίτηση παροχής πληροφοριών που απηύθυνε στη Lagardère η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 11 του κανονισμού 4064/89, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα στην Επιτροπή να εκτιμήσει αν επληρούντο οι προϋποθέσεις εγκρίσεως της εταιρίας Wendel Investissement·
 - θ) η από 21 Ιουνίου 2004 απάντηση της Lagardère στην ως άνω αίτηση παροχής πληροφοριών·
 - ι) η έκθεση του εντολοδόχου σχετικά με την εκτίμηση της υποψηφιότητας της Wendel Investissement ως αγοραστή των μεταβιβασθέντων στοιχείων ενεργητικού με γνώμονα τα κριτήρια εγκρίσεως, η οποία διαβιβάσθηκε στην Επιτροπή στις 5 Ιουλίου 2004.
- 3 Με τηλεομοιοτυπία της 15ης Φεβρουαρίου 2005, ο γενικός διευθυντής της ΓΔ “Ανταγωνισμός” κοινοποίησε στην [Odile Jacob] την επιστολή της Επιτροπής της 5ης Φεβρουαρίου 2004, με την οποία εγκρίθηκε ο διορισμός του εντολοδόχου και του διαχειριστή των χωριστών στοιχείων ενεργητικού [έγγραφα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 2 ανωτέρω, στοιχεία α’ και ε’], και την πληροφόρησε ότι δεν ήταν δυνατόν να της κοινοποιηθούν τα λοιπά έγγραφα, διότι καλύπτονταν από τις εξαιρέσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη έως τρίτη περίπτωση, και παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, και κανένα υπέρτερο έννομο συμφέρον δεν δικαιολογούσε την κοινοποίησή τους.
- 4 Με έγγραφο της 18ης Φεβρουαρίου 2005, η [Odile Jacob] υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση (στο εξής: αίτηση προσβάσεως) σχετικά με τα έγγραφα στα οποία δεν της είχε επιτραπεί η πρόσβαση.
- 5 Στις 14 Μαρτίου 2005, ο Γενικός Γραμματέας της Επιτροπής πληροφόρησε την [Odile Jacob] ότι θα παρατεινόταν η προθεσμία απαντήσεως στην αίτησή της, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, μέχρι τις 7 Απριλίου 2005, λόγω της πολυπλοκότητας της αιτήσεως προσβάσεως και του μεγάλου αριθμού των εγγράφων που είχε ζητήσει.»
- 11 Με την επίδικη απόφαση, η Επιτροπή επιβεβαίωσε την από 15 Φεβρουαρίου 2005 άρνησή της όσον αφορά την πρόσβαση στα οικεία έγγραφα.
- 12 Καταρχάς, η Επιτροπή προσδιόρισε, με την απόφαση αυτή, τα έγγραφα τα οποία αφορούσε η αίτηση προσβάσεως και παρέσχε λεπτομερή κατάλογο αυτών, εξαιρουμένων των εγγράφων που διαλαμβάνονται στη σκέψη 1 ανωτέρω, στοιχείο δ’, της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με το

αιτιολογικό ότι η αλληλογραφία μεταξύ Lagardère και Επιτροπής αντιστοιχούσε σε είκοσι περίπου ντοσιέ και ότι η κατάρτιση λεπτομερούς καταλόγου αποτελούσε δυσανάλογη διοικητική επιβάρυνση. Περαιτέρω, διευκρίνισε ότι δεν είχε στην κατοχή της το έγγραφο που διαλαμβανόταν στη σκέψη 1, στοιχείο στ', της εν λόγω δικαστικής αποφάσεως και σημείωσε ότι τα έγγραφα που διαλαμβάνονταν στη σκέψη αυτή, στοιχείο γ', περιελάμβαναν και αυτά που διαλαμβάνονταν στην εν λόγω σκέψη, στοιχείο η'.

- 13 Ακολούθως, υπό τον τίτλο «Προστασία των σκοπών της έρευνας», η Επιτροπή διευκρίνισε, με την εν λόγω απόφαση, ότι «το σύνολο των σχετικών εγγράφων καλύπτεται από την εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως που αφορά την προστασία των σκοπών της έρευνας που διεξάγει η Επιτροπή (άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001)».
- 14 Κατ' εφαρμογή της εν λόγω εξαιρέσεως, η Επιτροπή αρνήθηκε, με την επίδικη απόφαση, την πρόσβαση στο σύνολο των αιτηθέντων εγγράφων, καθόσον κοινοποιήθηκαν στις υπηρεσίες της Επιτροπής ή καταρτίστηκαν από αυτές στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου πράξεως συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων. Η Επιτροπή έκρινε ότι, σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο θα ακύρωνε την απόφαση περί του συμβατού, η Επιτροπή θα έπρεπε να εκδώσει νέα απόφαση και, κατά συνέπεια, να κινηθεί ξανά την έρευνα. Ο σκοπός της έρευνας αυτής θα διακυβευόταν αν δημοσιοποιούνταν στο στάδιο αυτό έγγραφα που καταρτίστηκαν ή παρελήφθησαν στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας. Γενικότερα, η Επιτροπή θεώρησε ότι η δημοσιοποίηση πληροφοριών που της παρασχέθηκαν στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου πράξεως συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων θα διαρρήγνυε το κλίμα εμπιστοσύνης και συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των ενδιαφερομένων μερών, που είναι απαραίτητο για τη συλλογή των στοιχείων τα οποία της είναι αναγκαία.
- 15 Επιπλέον, η Επιτροπή διευκρίνισε ρητώς, με την επίδικη απόφαση, ότι η άρνηση αυτή ήταν δικαιολογημένη διότι «η εξαίρεση που αφορούσε την προστασία του σκοπού της έρευνας ισχύει για κάθε έγγραφο που αποτελεί αντικείμενο [της] αιτήσεως».
- 16 Η Επιτροπή επικαλέσθηκε επίσης, με την απόφαση αυτή, την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων, για να δικαιολογήσει την άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα που διαλαμβάνονται στη σκέψη 1, στοιχεία β' έως ε' και η', και στη σκέψη 2, στοιχεία β', γ' (εν μέρει), δ', στ', ζ', θ' και ι', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον περιέχουν ευαίσθητες πληροφορίες σχετικά με την εμπορική στρατηγική των οικείων επιχειρήσεων, που διαβιβάστηκαν από τις τελευταίες αυτές στην Επιτροπή με μοναδικό σκοπό τον έλεγχο της σχεδιαζόμενης πράξεως συγκεντρώσεως. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι τα έγγραφα που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 1, στοιχείο α', και 2, στοιχεία γ', όσον αφορά επιστολή της Επιτροπής προς τη Lagardère, και η', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, όλα καταρτίσθENTA από αυτήν, περιέχουν επίσης ευαίσθητες από εμπορική άποψη πληροφορίες σχετικά με τις οικείες επιχειρήσεις.
- 17 Η Επιτροπή επικαλέσθηκε, επιπλέον, με την επίδικη απόφαση, την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, σχετικά με την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων του θεσμικού οργάνου, για να δικαιολογήσει την άρνηση προσβάσεως σε δύο από τα τρία εσωτερικά σημειώματα της Επιτροπής που διαλαμβάνονται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Το μεν ένα είναι μια αίτηση γνωμοδοτήσεως που υπέβαλε η ΓΔ «Ανταγωνισμός» στη νομική υπηρεσία, το δε άλλο είναι ένα σημείωμα που καταρτίστηκε για το αρμόδιο επί του ανταγωνισμού μέλος της Επιτροπής και το οποίο συνοψίζει την κατάσταση του φακέλου.
- 18 Συναφώς, η Επιτροπή διευκρίνισε, με την απόφαση αυτή, ότι, «[π]έραν του γεγονότος ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών θα έθιγε τον σκοπό της έρευνας, [...] αυτές καθαυτές οι διαδικασίες λήψεως αποφάσεων θα υφίσταντο σοβαρή ζημία αν εδημοσιοποιούντο οι αφορώσες την υπόθεση αυτή εσωτερικές διαβουλεύσεις των υπηρεσιών της Επιτροπής». Έτσι, η Επιτροπή

υποστήριξε ότι οι υπηρεσίες της πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εκφράζουν ελεύθερα την άποψή τους, προστατευμένες από οποιαδήποτε εξωτερική πίεση, προκειμένου να διαφωτίζουν την Επιτροπή για τη λήψη αποφάσεως.

- 19 Η Επιτροπή στηρίχθηκε επίσης, στην εν λόγω απόφαση, στην εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, σχετικά με την προστασία της παροχής νομικών γνωμοδοτήσεων, για να δικαιολογήσει την άρνηση προσβάσεως σε ένα από τα έγγραφα που διαλαμβάνονται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Τόνισε ότι είναι ουσιώδες να μπορούν να παρέχονται οι νομικές γνωμοδοτήσεις με πλήρη ειλικρίνεια, αντικειμενικότητα και ανεξαρτησία. Εκτίμησε ότι, αν η νομική υπηρεσία έπρεπε να λάβει υπόψη τη μετέπειτα δημοσίευση της γνωμοδοτήσεώς της, δεν θα εκφραζόταν με πλήρη ανεξαρτησία.
- 20 Όσον αφορά τα προερχόμενα από τρίτους έγγραφα, η Επιτροπή θεώρησε, στην επίδικη απόφαση, ότι δεν όφειλε να ζητήσει τη γνώμη των τρίτων αυτών κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001, αφής στιγμής εκτίμησε ότι είχε εφαρμογή μία από τις επικληθείσες εξαιρέσεις και ότι ήταν συνεπώς σαφές ότι τα οικεία έγγραφα δεν έπρεπε να δημοσιοποιηθούν.
- 21 Η Επιτροπή τόνισε, στην απόφαση αυτή, ότι είχε εξετάσει τη δυνατότητα να επιτρέψει στην Odile Jacob μερική πρόσβαση στα οικεία έγγραφα, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, και ότι είχε απορρίψει τη δυνατότητα αυτή λόγω του μεγάλου αριθμού των αιτηθέντων εγγράφων και λαμβανομένου υπόψη του ότι όλο σχεδόν το περιεχόμενό τους καλυπτόταν από τις απαριθμηθείσες προηγουμένως εξαιρέσεις. Ο προσδιορισμός των τμημάτων των εγγράφων αυτών που μπορούσαν να κοινοποιηθούν θα συνεπαγόταν δυσανάλογη διοικητική επιβάρυνση σε σχέση με το συμφέρον του κοινού να αποκτήσει πρόσβαση στα αποσπασθέντα τμήματα που θα προέκυπταν από τον προσδιορισμό αυτόν.
- 22 Περαιτέρω, η Επιτροπή τόνισε, στην εν λόγω απόφαση, ότι κανένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον δεν δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των σχετικών εγγράφων, καθόσον η αίτηση προσβάσεως στηρίζεται στην υπεράσπιση των συμφερόντων της Odile Jacob σε μια εκκρεμή ενώπιον του τότε Πρωτοδικείου διαφορά, υπεράσπιση που αφορά ιδιωτικό και όχι δημόσιο συμφέρον.
- 23 Η Επιτροπή επισήμανε, στην ίδια απόφαση, την ύπαρξη και άλλων ειδικών κανόνων περί προσβάσεως που προβλέπονται, αφενός, στον κανονισμό 4064/89 και, αφετέρου, στις διατάξεις των Κανονισμών Διαδικασίας του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου και οι οποίοι επιτρέπουν σε ένα διάδικο, στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας, να ζητήσει τη λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που δύνανται να συνίστανται στην αίτηση προσκομίσεως εγγράφων αφορώντων την υπό κρίση υπόθεση.
- 24 Τέλος, η Επιτροπή σημείωσε, στην επίδικη απόφαση, ότι το γεγονός ότι γνωστοποίησε αιτήσεις παροχής πληροφοριών στηριζόμενες στο άρθρο 11 του κανονισμού 4064/89, προσαρτώντας τες στο υπόμνημά της αντικρούσεως στην υπόθεση T-279/04, δεν μπορεί να σημαίνει ότι οφείλει να δημοσιοποιήσει την αίτηση παροχής πληροφοριών που απηύθυνε στη Lagardère δυνάμει της ίδιας διατάξεως, που διαλαμβάνεται στη σκέψη 2, στοιχείο η', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Υπενθύμισε ότι τα έγγραφα που επισυνάπτονται στα υπομνήματα που καταθέτει στο Δικαστήριο και στο Γενικό Δικαστήριο γνωστοποιούνται προς εξυπηρέτηση και μόνον της οικείας διαδικασίας και δεν προορίζονται να δημοσιοποιηθούν, ενώ η γνωστοποίηση εγγράφου δυνάμει του κανονισμού 1049/2001 ισοδυναμεί με δημοσίευση του εγγράφου αυτού.
- 25 Μετά την επίδικη απόφαση, στις 5 Ιουλίου 2005, η Odile Jacob υπέβαλε αίτηση λήψεως μέτρου οργάνωσης της διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του τότε Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-279/04, ζητώντας από το Πρωτοδικείο να διατάξει την Επιτροπή να προσκομίσει τα έγγραφα που διαλαμβάνονται στη σκέψη 1, στοιχεία α' έως η', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Η Επιτροπή κοινοποίησε στην Odile Jacob, συνημμένο στις παρατηρήσεις της επί της

αιτήσεως αυτής, το έγγραφο που διαλαμβάνεται στην εν λόγω σκέψη, στοιχείο α', ήτοι την από 5 Ιουνίου 2003 απόφασή της να κινήσει εις βάθος έρευνα βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 4064/89 στην οικεία διαδικασία.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 26 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του νυν Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιουνίου 2005, η Odile Jacob άσκησε προσφυγή με την οποία ζήτησε την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.
- 27 Η Odile Jacob προέβαλε τέσσερις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της, που αντλούνται από την απουσία συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των εγγράφων τα οποία αφορά η αίτηση προσβάσεως, από την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την εφαρμογή των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001, από το ότι δεν ελήφθη υπόψη το δικαίωμα επί μερικής τουλάχιστον προσβάσεως στα αιτηθέντα έγγραφα και από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας που προκύπτει από την απουσία σταθμίσεως των προβληθεισών εξαιρέσεων με το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των αιτηθέντων εγγράφων.
- 28 Με διάταξη της 10ης Ιουλίου 2009, σύμφωνα με τα άρθρα 65, στοιχείο β', 66, παράγραφος 1, και 67, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει το σύνολο των αιτηθέντων εγγράφων, εξαιρουμένων εκείνων που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 1, στοιχείο στ', και 2, στοιχεία α' και ε', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, διευκρινίζοντας ότι τα έγγραφα αυτά δεν θα κοινοποιηθούν ούτε στην Odile Jacob ούτε στην παρεμβαίνουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε και κοινοποίησε τα εν λόγω έγγραφα στο Γενικό Δικαστήριο.
- 29 Διάφορα από τα έγγραφα στα οποία η Odile Jacob είχε ζητήσει την πρόσβαση βάσει του κανονισμού 1049/2001 της κοινοποιήθηκαν από την Επιτροπή, εν όλω ή εν μέρει. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι παρείλκε πλέον η απόφαση επί της νομιμότητας της επίδικης αποφάσεως καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση στα έγγραφα που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 1, στοιχεία α' έως γ', και 2, στοιχεία η' και ι', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Περαιτέρω, η Odile Jacob δεν αμφισβήτησε τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι το έγγραφο που διαλαμβάνεται στη σκέψη 1, στοιχείο στ', της εν λόγω αποφάσεως δεν βρισκόταν στην κατοχή της.
- 30 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε το αντικείμενο της διαφοράς στη σκέψη 32 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως αφορών τα έγγραφα που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 1, στοιχεία δ', ε', ζ' και η', και 2, στοιχεία β' έως δ', στ', ζ', και θ', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως (στο εξής: επίδικα έγγραφα).
- 31 Καταρχάς, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το παραδεκτό ενός από τα επιχειρήματα που προέβαλε εκ προοιμίου η Lagardère, καθόσον η αίτηση περί προσβάσεως θα έπρεπε να εκτιμηθεί εντός του ειδικού πλαισίου μιας διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων. Η Lagardère φρονούσε ότι η πρόσβαση στον φάκελο, στις διαδικασίες ελέγχου τέτοιων πράξεων, υπόκειται σε ειδικούς κανόνες, που προβλέπονται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 802/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του κανονισμού του (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 133, σ. 1). Το Γενικό Δικαστήριο, τονίζοντας ότι τα αιτήματα του δικογράφου της παρεμβάσεως δεν μπορούσαν να έχουν άλλο αντικείμενο εκτός από την υποστήριξη των αιτημάτων ενός των διαδίκων και διαπιστώνοντας ότι το επιχείρημα αυτό δεν είχε προβληθεί από τους διαδίκους αυτούς, απέρριψε το επιχείρημα ως απαράδεκτο.
- 32 Όσον αφορά τη διάρθρωση της εξετάσεως των λόγων της προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο ακολούθησε τη σειρά των δικαιολογιών που είχε επικαλεσθεί η Επιτροπή και κατά τις οποίες, αφενός, όλα τα επίδικα έγγραφα καλύπτονταν από την προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη

περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 εξαίρεση, η οποία αφορά την προστασία του σκοπού των δραστηριοτήτων της έρευνας, και, αφετέρου, ορισμένα από τα έγγραφα αυτά καλύπτονταν πλήρως ή εν μέρει από άλλες εξαιρέσεις. Έτσι, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε, στις σκέψεις 63 έως 97 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το βάσιμο της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των σκοπών των εν λόγω δραστηριοτήτων, κατόπιν δε, στις σκέψεις 109 έως 129 της αποφάσεως αυτής, την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων, στις σκέψεις 136 έως 145 της εν λόγω αποφάσεως, την εξαίρεση σχετικά με την προστασία της διαδικασίας λήψεως των αποφάσεων και, τέλος, στις σκέψεις 152 έως 163 της ίδιας αποφάσεως, την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των νομικών γνωμοδοτήσεων.

- 33 Το Γενικό Δικαστήριο, εκτιμώντας ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος συνδέονταν στενά μεταξύ τους, εξέτασε τους λόγους αυτούς από κοινού.
- 34 Αφού υπενθύμισε την πάγια νομολογία σχετικά με την υποχρέωση συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των αιτήσεων προσβάσεως στα έγγραφα των οργάνων, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε ότι το οικείο θεσμικό όργανο έπρεπε να εξετάσει, πρώτον, αν το έγγραφο για το οποίο υποβλήθηκε αίτηση προσβάσεως ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής μιας από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, δεύτερον, αν η δημοσιοποίηση του εγγράφου συνιστούσε συγκεκριμένη και πραγματική προσβολή του προστατευομένου συμφέροντος και, τρίτον, αν, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, η ανάγκη προστασίας ίσχυε για το σύνολο του εν λόγω εγγράφου.
- 35 Προβαίνοντας στην ανάλυση αυτή σε τρία στάδια, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, πρώτον, αν τα επίδικα έγγραφα ενέπιπταν στην εξαίρεση σχετικά με την προστασία του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου, που διαλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 36 Όσον αφορά τα έγγραφα που κοινοποιήθηκαν πριν από τις 14 Απριλίου 2003 βάσει της άτυπης διαδικασίας που αποκαλείται «διαδικασία προκοινοποίησης», το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα έγγραφα αυτά έπρεπε να θεωρηθούν ότι εμπίπτουν στην έρευνα που διεξήγαγε η Επιτροπή στο πλαίσιο του ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως, όπως τούτο αναφέρεται στην από 14 Φεβρουαρίου 2005 επιστολή του γενικού διευθυντή της ΓΔ «Ανταγωνισμός», που προσδιορίζει τα έγγραφα αυτά ως τμήμα του σχετικού με την έρευνα αυτή φακέλου, καθώς και στην επίδικη απόφαση, που διευκρινίζει ότι το σύνολο των επίδικων εγγράφων «καταρτίστηκαν ή παρελήφθησαν στο πλαίσιο του χειρισμού [της εν λόγω διαδικασίας]». Στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ρητώς ότι «όλα τα αιτηθέντα έγγραφα αφορούν πράγματι έρευνα».
- 37 Στη σκέψη 70 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε αν η εν λόγω εξαίρεση μπορούσε ακόμη να εφαρμοστεί *ratione temporis*.
- 38 Το Γενικό Δικαστήριο σημείωσε ότι τα επίδικα έγγραφα είχαν ζητηθεί από την Odile Jacob, μολονότι η σχετική έρευνα είχε ήδη καταλήξει στην έκδοση δύο αποφάσεων της Επιτροπής, ήτοι της αποφάσεως περί του συμβατού και της αποφάσεως εγκρίσεως. Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο σημείωσε επίσης ότι οι αποφάσεις αυτές δεν ήταν ακόμη οριστικές, λαμβανομένων υπόψη των δύο προσφυγών, στο πλαίσιο των υποθέσεων T-279/04 και T-452/04, που εκκρεμούσαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και οι οποίες αποσκοπούσαν στην ακύρωσή τους.
- 39 Στις σκέψεις 76 και 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, αν γινόταν δεκτό ότι τα επίδικα έγγραφα εξακολουθούσαν να καλύπτονται από την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 ενόσω οι αποφάσεις περί συμβατού και εγκρίσεως που εκδόθηκαν κατόπιν της σχετικής έρευνας δεν ήσαν οριστικές, η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά θα εξηρτάτο από αβέβαιο και μελλοντικό γεγονός, που

ενδεχομένως θα συμβεί στο απώτερο μέλλον. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα επίδικα έγγραφα δεν ενέπιπταν πλέον, κατά την έκδοση της επίδικης αποφάσεως, στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία του σκοπού της έρευνας.

- 40 Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε, στις σκέψεις 78 και 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, και αν ακόμα υπετίθετο ότι τα εν λόγω έγγραφα μπορούσε να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία του σκοπού της έρευνας, ουδόλως προέκυπτε από την αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως, η οποία είναι υπερβολικά ασαφής και γενική και «δεν στηρίζεται σε κανένα στοιχείο σχετικό με την υπό κρίση υπόθεση», ότι η Επιτροπή διενήργησε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των επίδικων εγγράφων. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η ίδια συλλογιστική θα μπορούσε να εφαρμοστεί σε όλα τα έγγραφα που προσκομίζονται στο πλαίσιο οποιασδήποτε διαδικασίας ελέγχου πράξεως συγκεντρώσεως μεταξύ των επιχειρήσεων, καθόσον η αφηρημένη και γενική αιτιολογία της επίδικης αποφάσεως δεν αναφέρεται στο περιεχόμενο των επίδικων εγγράφων.
- 41 Όσον αφορά ολόκληρη την αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και της Lagardère μεταξύ του Σεπτεμβρίου του 2002 και της κοινοποίησης της πράξεως συγκεντρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο, αντικρούοντας τα επιχειρήματα της Επιτροπής, έκρινε ότι, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, οι διατάξεις σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής εφαρμόζονταν σε όλα τα έγγραφα που κατείχε το θεσμικό αυτό όργανο και ότι τα έγγραφα που αφορούσαν τον έλεγχο των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων δεν εξαιρούνταν από τη διάταξη αυτή. Στη βάση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι εναπέκειτο στην Επιτροπή να βεβαιωθεί, βάσει συγκεκριμένης και αποτελεσματικής εξετάσεως κάθε επίδικου εγγράφου, για το ότι το έγγραφο αυτό καλυπτόταν προδήλως από την εξαίρεση που αφορά την προστασία του σκοπού της έρευνας. Έτσι, η Επιτροπή δεν μπορούσε να απαλλαγεί από την υποχρέωση αυτή με μια *in abstracto* εξέταση των εγγράφων αυτών.
- 42 Επί του επιχειρήματος της Επιτροπής που αντλείται από το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004 και κατά το οποίο «οι πληροφορίες που συλλέγονται κατ'εφαρμογήν του [εν λόγω...] κανονισμού χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς της σχετικής αίτησης παροχής πληροφοριών, έρευνας ή ακρόασης», το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 89 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η διάταξη αυτή, της οποίας η διατύπωση είναι, κατ'ουσίαν, παρόμοια με αυτή της διατάξεως του κανονισμού 4064/89 που εφαρμόζεται στην υπό κρίση υπόθεση, αφορούσε τον τρόπο κατά τον οποίο η Επιτροπή μπορεί να χρησιμοποιεί τις παρασχεθείσες πληροφορίες και δεν διείπε την πρόσβαση στα έγγραφα την οποία εγγυάται ο κανονισμός 1049/2001.
- 43 Το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, στην εν λόγω σκέψη, ότι η διάταξη αυτή «δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως κωλύουσα την άσκηση του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα το οποίο εγγυώνται το άρθρο 255 ΕΚ και ο κανονισμός 1049/2001. Επιπλέον, πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα της παραγράφου 2, του άρθρου 17, του κανονισμού 139/2004, που αποκλείει μόνον τη δημοσιοποίηση των “από τη φύση τους καλυπτόμεν[ων] από επαγγελματικό απόρρητο πληροφοριών”. Οι επιχειρήσεις που προέβησαν στην κοινοποίηση έπρεπε συνεπώς να αναμένουν ότι θα δημοσιοποιηθούν οι μη καλυπτόμενες από το επαγγελματικό απόρρητο συλλεγείσες πληροφορίες».
- 44 Στη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε ότι, «κατά τη νομολογία όμως, στον βαθμό που το κοινό έχει δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα που περιλαμβάνουν ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω πληροφοριακά στοιχεία καλύπτονται, ως εκ της φύσεώς τους, από το επαγγελματικό απόρρητο (απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Μαΐου 2006, T-198/03, Bank Austria Creditanstalt κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1429, σκέψη 74). Η υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου δεν έχει συνεπώς τέτοια σημασία ώστε να μπορεί να δικαιολογήσει γενική και αφηρημένη άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα που διαβιβάστηκαν στο πλαίσιο της κοινοποίησης συγκεντρώσεως. Βεβαίως, ούτε το άρθρο 287 ΕΚ ούτε οι κανονισμοί 4064/89 και 139/2004 αναφέρουν κατά τρόπο εξαντλητικό ποιες πληροφορίες καλύπτονται, εκ φύσεως, από το επαγγελματικό απόρρητο. Από το γράμμα του άρθρου 17, παράγραφος 2, των κανονισμών αυτών προκύπτει εντούτοις ότι όλες οι

συλλεγείσες πληροφορίες δεν καλύπτονται οπωσδήποτε από το επαγγελματικό απόρρητο. Επομένως, η εκτίμηση του απορρήτου χαρακτήρα μιας πληροφορίας απαιτεί τη στάθμιση μεταξύ, αφενός, των νομίμων συμφερόντων που απαγορεύουν τη δημοσιοποίησή της και, αφετέρου, του γενικού συμφέροντος σύμφωνα με το οποίο οι δραστηριότητες των κοινοτικών οργάνων διεξάγονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά (βλ., κατά την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου Bank Austria Creditanstalt κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 71, και της 12ης Οκτωβρίου 2007, T-474/04, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-4225, σκέψεις 63 έως 66)».

- 45 Στη σκέψη 91 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, «προβαίνοντας στη συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των αιτηθέντων εγγράφων, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, η Επιτροπή είναι έτσι σε θέση να διασφαλίσει την πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων που εφαρμόζονται στον τομέα των συγκεντρώσεων, σε πλήρη συμφωνία με τον κανονισμό 1049/2001. Ως εκ τούτου, η υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου, που απορρέει από το άρθρο 287 ΕΚ και από το άρθρο 17 των κανονισμών 4064/89 και 139/2004, δεν δύναται να απαλλάξει την Επιτροπή από τη συγκεκριμένη εξέταση κάθε σχετικού εγγράφου, την οποία επιβάλλει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001».
- 46 Εκτιμώντας ότι η Επιτροπή πλανήθηκε περί το δίκαιο αρνούμενη την πρόσβαση στα επίδικα έγγραφα με το αιτιολογικό ότι καλύπτονταν από την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η επίδικη απόφαση έπασχε από έλλειψη νομιμότητας επί του σημείου αυτού.
- 47 Το Γενικό Δικαστήριο τόνισε εντούτοις, στη σκέψη 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι όλα τα επίδικα έγγραφα στα οποία δεν είχε επιτραπεί η πρόσβαση από την Επιτροπή, βάσει της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία του σκοπού της έρευνας, εξακολουθούσαν να ενδέχεται να εμπίπτουν και σε κάποια από τις λοιπές εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως που προβλέπονται στον κανονισμό 1049/2001.
- 48 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε αν τα έγγραφα αυτά μπορούσαν να καλύπτονται από άλλες εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως που προβλέπει ο εν λόγω ο κανονισμός, όπως είναι η προστασία των εμπορικών συμφερόντων, η προστασία της διαδικασίας λήψεως των αποφάσεων ή η προστασία των νομικών γνωμοδοτήσεων.
- 49 Όσον αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 113 έως 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα επίδικα έγγραφα, μολοντί μπορούσαν, λόγω του αντικειμένου τους, να περιέχουν πληροφορίες σχετικά με την εμπορική στρατηγική των οικείων επιχειρήσεων, δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ότι ενέπιπταν εκ φύσεως στην εξαίρεση αυτή, στον βαθμό που το κοινό έχει δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι εναπέκειτο στην Επιτροπή να βεβαιωθεί, βάσει συγκεκριμένης και αποτελεσματικής εξετάσεως κάθε επίδικου εγγράφου, για το ότι το έγγραφο αυτό καλυπτόταν όντως από την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, προκειμένου να αρνηθεί την πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο.
- 50 Όσον αφορά τη διαβούλευση με τους τρίτους, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε, στις σκέψεις 125 έως 127 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η απουσία διαβούλευσης με τους τρίτους που έχουν συντάξει τα έγγραφα είναι σύμφωνη με τον κανονισμό 1049/2001 μόνον αν εφαρμόζεται σαφώς στα επίμαχα έγγραφα μία εκ των εξαιρέσεων που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε όμως ότι τούτο δεν συνέβαινε εν προκειμένω, όσον αφορά τις εξαιρέσεις σχετικά με τον σκοπό της έρευνας και την προστασία των εμπορικών συμφερόντων.

- 51 Όσον αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία της διαδικασίας λήψεως των αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 138 έως 143 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το σημείωμα της 10ης Φεβρουαρίου 2002 της ΓΔ «Ανταγωνισμός» προς τη νομική υπηρεσία της Επιτροπής και το σημείωμα της 4ης Νοεμβρίου 2002, που συνόψιζε την κατάσταση του φακέλου, περιείχαν απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων, και, ως εκ τούτου, ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Εκτιμώντας ότι οι δικαιολογίες που προέβαλε η Επιτροπή ήταν γενικές και αφηρημένες, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν είχε αποδείξει ότι η πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα μπορούσε να αποτελέσει συγκεκριμένη και πραγματική προσβολή στην προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής και ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών θα είχε σημαντικό αντίκτυπο στην ίδια αυτή διαδικασία λήψεως αποφάσεων.
- 52 Τέλος, όσον αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των νομικών γνωμοδοτήσεων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 154 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η από 10 Οκτωβρίου 2002 γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής ενέπιπτε όντως στην εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 53 Σύμφωνα με τις σκέψεις 159 και 160 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υφίστατο ένας ευλόγως προβλέψιμος και όχι αμιγώς υποθετικός κίνδυνος η δημοσιοποίηση της εν λόγω γνωμοδοτήσεως να είναι επιζήμια για τη μελλοντική εργασία της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, ιδίως στο πλαίσιο ενδίκων διαφορών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και, στο μέλλον, η υπηρεσία αυτή να επιδείξει αυτοσυγκράτηση και σύνεση κατά τη σύνταξη τέτοιων γνωμοδοτήσεων, προκειμένου να μην επηρεάσει την ικανότητα λήψεως αποφάσεως της Επιτροπής στους τομείς στους οποίους παρεμβαίνει ως διοίκηση.
- 54 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε ότι η δημοσιοποίηση των γνωμοδοτήσεων της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής ενείχε τον κίνδυνο να περιαγάγει το θεσμικό αυτό όργανο σε λεπτή θέση, να επηρεάσει σημαντικά τόσο την ελευθερία γνώμης της εν λόγω νομικής υπηρεσίας όσο και την ικανότητά της να αμύνεται αποτελεσματικά ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, επί ίσοις όροις με τους άλλους νόμιμους εκπροσώπους των διαφόρων μερών της ένδικης διαδικασίας, καθώς και να περιστείλει την οριστική θέση της Επιτροπής και την εσωτερική διαδικασία λήψεως αποφάσεων της τελευταίας αυτής.
- 55 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα της Odile Jacob ότι η δημοσιοποίηση της γνωμοδοτήσεως της νομικής υπηρεσίας, που διαλαμβάνεται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν θα προσέβαλλε την προστασία των νομικών γνωμοδοτήσεων.
- 56 Ακολούθως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, στις σκέψεις 167 έως 176 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από προσβολή του δικαιώματος επί μερικής τουλάχιστον προσβάσεως στα επίδικα έγγραφα.
- 57 Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η διενέργεια συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως επιβάλλεται επίσης και κατά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001. Το οικείο θεσμικό όργανο μπορεί να μην προβεί στη εξέταση αυτή μόνον αφού εξετάσει πράγματι όλες τις άλλες διαθέσιμες επιλογές και αφού εξηγήσει λεπτομερώς τους λόγους για τους οποίους οι διάφορες αυτές επιλογές συνεπάγονται επίσης δυσανάλογα μεγάλο φόρτο εργασίας. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ενήργησε κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η επίδικη απόφαση έπρεπε να ακυρωθεί και για τον λόγο αυτόν.
- 58 Τέλος, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, στις σκέψεις 189 έως 196 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αν υφίστατο υπέρτερο δημόσιον συμφέρον δυνάμενο να δικαιολογήσει τη δημοσιοποίηση της επίμαχης γνωμοδοτήσεως της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1049/2001.

- 59 Αφού εξέτασε τα διάφορα επιχειρήματα της Odile Jacob σχετικά με την υπεράσπιση των συμφερόντων της στο πλαίσιο ένδικης προσφυγής, τη διαφύλαξη ενός μη νοθευμένου ανταγωνισμού στην εκδοτική αγορά στη Γαλλία και τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως των κανόνων περί του ελέγχου των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το σύνολο των επιχειρημάτων αυτών, θεωρώντας ότι δεν υφίστατο κανένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση της επίμαχης νομικής γνωμοδοτήσεως.
- 60 Επί τη βάσει του συνόλου των εκτιμήσεων αυτών, το Γενικό Δικαστήριο, όπως προκύπτει από τη σκέψη 197 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ακύρωσε την επίδικη απόφαση, καθόσον δεν επέτρεψε την πλήρη ή μερική πρόσβαση στο σύνολο των αιτηθέντων εγγράφων, εξαιρουμένης της νομικής γνωμοδοτήσεως που διαλαμβάνεται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αποφάσεως αυτής.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 61 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Αυγούστου 2010, η Επιτροπή υπέβαλε αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, ζητώντας την αναστολή εκτελέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της αιτήσεως αναιρέσεως.
- 62 Θεωρώντας ότι η Επιτροπή δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας και ότι, κατά συνέπεια, το αίτημα περί αναστολής εκτελέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν πληρούσε την προϋπόθεση περί επείγοντος, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου, με διάταξη της 31ης Ιανουαρίου 2011, απέρριψε την αίτηση αυτή ασφαλιστικών μέτρων.
- 63 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2011, επιτράπηκε στο Βασίλειο της Δανίας και στο Βασίλειο της Σουηδίας να παρέμβουν υπέρ της Odile Jacob και στην Τσεχική Δημοκρατία να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.
- 64 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2011, επιτράπηκε στη Γαλλική Δημοκρατία να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής και να υποβάλει τις παρατηρήσεις της κατά την προφορική διαδικασία.

Αιτήματα των διαδίκων

- 65 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον ακύρωσε εν μέρει την επίδικη απόφαση·
 - να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου από την Odile Jacob και να αποφανθεί οριστικώς επί των ζητημάτων που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας αναιρέσεως, και
 - να καταδικάσει την Odile Jacob στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή τόσο πρωτοδίκως όσο και λόγω της υπό κρίση αναιρέσεως.
- 66 Η Odile Jacob ζητεί από το Δικαστήριο, με το υπόμνημά της αντικρούσεως και με την αντίθετη αναίρεσή της:
- να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής ως εν μέρει απαράδεκτη και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμη, και

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που απέρριψε το αίτημά της περί ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως καθόσον περιέχει πλήρη άρνηση προσβάσεως στη νομική γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής που διαλαμβάνεται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της εν λόγω δικαστικής αποφάσεως.
- 67 Η Τσεχική Δημοκρατία και η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζουν τα αιτήματα της Επιτροπής. Το Βασίλειο της Δανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας υποστηρίζουν τα αιτήματα της Odile Jacob.
- 68 Η Lagardère ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον ακύρωσε εν μέρει την επίδικη απόφαση·
 - να απορρίψει την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως και την ασκηθείσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή της Odile Jacob, και
 - να καταδικάσει την Odile Jacob στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο της πρωτόδικης όσο και της κατ' αναίρεση διαδικασίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 69 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως που αντλούνται, ο πρώτος, από σφάλμα ερμηνείας του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, στον βαθμό που το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη, για την ερμηνεία των εξαιρέσεων που προβλέπει το άρθρο 4 του κανονισμού αυτού, τις διατάξεις του κανονισμού 4064/89.
- 70 Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως, που αποτελείται από πέντε σκέλη, αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001. Το πρώτο σκέλος αφορά την υποχρέωση διενέργειας συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως κάθε εγγράφου που διαλαμβάνεται σε αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα. Το δεύτερο σκέλος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού αυτού, όσον αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των σκοπών της έρευνας. Το τρίτο σκέλος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού, όσον αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων. Το τέταρτο σκέλος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, όσον αφορά την εξαίρεση που συνδέεται με την προστασία της διαδικασίας λήψεως των αποφάσεων. Το πέμπτο σκέλος στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, όσον αφορά το δικαίωμα μερικής προσβάσεως.
- 71 Στην αρχή της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η Επιτροπή, αναφερόμενη στην επίδικη απόφαση, υπενθυμίζει τις εξαιρέσεις από τις οποίες καλύπτονται τα επίδικα έγγραφα και οι οποίες δικαιολόγησαν την απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως. Οι εξαιρέσεις αυτές προβλέπονται στις ακόλουθες διατάξεις:
- στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, που αφορά την προστασία των σκοπών της έρευνας και εφαρμόζεται στο σύνολο των επίδικων εγγράφων·
 - στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού αυτού, που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και εφαρμόζεται στα έγγραφα που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 1, στοιχεία δ', ε' και η', και 2, στοιχεία β', γ', εν μέρει δ', στ', ζ' και ι', της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως·

- στο άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως των αποφάσεων του οικείου θεσμικού οργάνου και έχει εφαρμογή στα δύο από τα τρία εσωτερικά σημειώματα της Επιτροπής που διαλαμβάνονται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως·
- στο άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του ίδιου κανονισμού, που αφορά την προστασία των νομικών γνωμοδοτήσεων και εφαρμόζεται στη γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής που διαλαμβάνεται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως.

Επιχειρήματα των διαδίκων

Επί της εσφαλμένης ερμηνείας του κανονισμού 1049/2001 που οφείλεται στην παράλειψη συνεκτιμήσεως των διατάξεων του κανονισμού 4064/89

- 72 Κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε συνεκτική ερμηνεία και εφαρμογή του κανονισμού 1049/2001, πράγμα που καταλήγει σε αντίφαση προς τις διατάξεις σχετικά με τη διαδικασία ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων και αντιβαίνει προς τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης. Ο κανονισμός αυτός συνιστά γενικό κανόνα που εφαρμόζεται σε όλα τα έγγραφα που κατέχουν τα θεσμικά όργανα. Έτσι, κατά την πρόβλεψη των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των οργάνων χρησιμοποιήθηκε ευρεία διατύπωση προκειμένου οι εξαιρέσεις αυτές να προστατεύσουν τα δημόσια ή ιδιωτικά συμφέροντα και να εφαρμοσθούν στη μεγαλύτερη δυνατή ποικιλία των καταστάσεων που δύναται να παρουσιασθούν στην πράξη. Οι εν λόγω εξαιρέσεις θα έπρεπε συνεπώς να ερμηνεύονται κατά τρόπο που να προστατεύονται τα νόμιμα δημόσια ή ιδιωτικά συμφέροντα σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων των θεσμικών οργάνων και, ειδικότερα, όταν τα συμφέροντα αυτά προστατεύονται ρητώς δυνάμει άλλων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, όπως αυτές του κανονισμού 4064/89.
- 73 Το Δικαστήριο είχε ήδη την ευκαιρία να ερμηνεύσει τον κανονισμό 1049/2001, συνδέοντάς τον με άλλες εφαρμοστέες νομικές πράξεις, με τις αποφάσεις της 29ης Ιουνίου 2010, C-139/07 P, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (Συλλογή 2010, σ. I-5885), και C-28/08 P, Επιτροπή κατά Bavarian Lager (Συλλογή 2010, σ. I-6055). Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση όμως δημιούργησε από πολλές απόψεις μια αντίφαση κατά την εφαρμογή των κανόνων αυτών.
- 74 Η ισορροπία του κανονισμού 4064/89 τέθηκε έτσι εν αμφιβόλω από το Γενικό Δικαστήριο. Οι υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών και στοιχείων που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις καθώς και οι ευρείες εξουσίες έρευνας της Επιτροπής αντισταθμίζονται από τις διατάξεις ενισχυμένης προστασίας που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός και ο κανονισμός 802/2004 που συνιστά τον κανονισμό εφαρμογής του τελευταίου αυτού κανονισμού. Οι εγγυήσεις προστασίας αποσκοπούν, αφενός, στο να καταστήσουν δυνατή την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων για την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος και, αφετέρου, στο να εγγυηθούν τα νόμιμα συμφέροντα των οικείων επιχειρήσεων ως προς το ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που διαβιβάζουν στην Επιτροπή θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά για τους σκοπούς της έρευνας, προφυλάσσοντάς τες ταυτόχρονα από την ανάμειξη της δημόσιας εξουσίας στην ιδιωτική τους δραστηριότητα.
- 75 Κατά την Επιτροπή, η υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου, που προβλέπεται στο άρθρο 339 ΣΛΕΕ και διαλαμβάνεται επίσης στο άρθρο 17 του κανονισμού 4064/89, αποσκοπεί στο να μην προκληθεί βλάβη στα επιχειρηματικά απόρρητα και στα λοιπά εμπορικά συμφέροντα των επιχειρήσεων, αλλά και στο να διασφαλίσει τα δικαιώματά τους άμυνας. Η ερμηνεία αυτή στηρίζεται στις αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 1992, C-67/91, Asociación Española de Banca Privada κ.λπ. (Συλλογή 1992, σ. I-4785), της 15ης Οκτωβρίου 2002, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P,

C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. I-8375), καθώς και της 14ης Φεβρουαρίου 2008, C-450/06, Varec (Συλλογή 2008, σ. I-581).

- 76 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι πληροφορίες που της υποβάλλουν οι επιχειρήσεις που μετέχουν σε συγκεντρώση πρέπει να θεωρούνται ότι αφορούν την ιδιωτική τους δραστηριότητα και υπόκεινται στην τήρηση των διατάξεων του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950. Το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου στον τομέα των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων παρέχεται μόνο στα μέρη που ενδιαφέρονται άμεσα για τη διαδικασία, εξαιρουμένων των εγγράφων που καλύπτονται από το επιχειρηματικό απόρρητο και, ενδεχομένως, σε άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν επαρκές συμφέρον, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 4064/89. Η αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου οποιουδήποτε άλλου αιτούντα θα απορριφθεί επί τη βάσει αυτή και μόνον χωρίς άλλης μορφής δικαιολογία.
- 77 Έτσι, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εσκεμμένα παρέλειψε να λάβει υπόψη το καθεστώς που προβλέπουν οι κανονισμοί 4064/89 και 802/2004.
- 78 Το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι ο κανονισμός 1049/2001 κατисχύει κάθε άλλου νομικού κανόνα, όχι μόνον του κανονισμού 4064/89, αλλά και του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, παραβίασε το δίκαιο της Ένωσης.
- 79 Η Lagardère φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς απέρριψε, στις σκέψεις 33 έως 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το επιχείρημα που αντλείται από την αποκλειστική εφαρμογή των κανόνων περί της προσβάσεως στον φάκελο που προβλέπονται στον τομέα του ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως.
- 80 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Τσεχική Δημοκρατία υπογραμμίζει ότι η αρχή της προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων δεν αποτελεί απόλυτη αρχή και ότι υπόκειται σε ορισμένα όρια, όπως είναι η τήρηση του επαγγελματικού ή του επιχειρηματικού απορρήτου των μετεχόντων στη διαδικασία. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο η πρόσβαση στα έγγραφα που περιέχουν πληροφορίες να επιτρέπεται αποκλειστικά στους αιτούντες την πρόσβαση που θίγονται «σε ορισμένο βαθμό» και έχουν αποδείξει επαρκές συμφέρον κατά την έννοια του κανονισμού 4064/89. Η Τσεχική Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι, στον τομέα των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, το να επιτραπεί η πρόσβαση σε έγγραφα θα μπορούσε να ευνοήσει σημαντικά τους ανταγωνιστές στην αγορά της μετέχουσας στη διαδικασία επιχειρήσεως.
- 81 Η Odile Jacob τονίζει ότι ο λόγος που αντλείται από την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού 4064/89 προβάλλεται για πρώτη φορά στο στάδιο της αιτήσεως αναιρέσεως και πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί απαράδεκτος. Η εταιρία αυτή υπογραμμίζει ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής στην παρούσα δίκη είναι παράδοξη, διότι το θεσμικό αυτό όργανο είχε απολύτως αγνοήσει κάθε δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού αυτού όταν αποφάσισε να προσκομίσει, επιλεκτικά, ορισμένα έγγραφα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ή κατά τον χειρισμό των αιτήσεων προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα.
- 82 Επικουρικώς, η Odile Jacob επισημαίνει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι, εν πάση περιπτώσει, προδήλως αβάσιμος. Η Επιτροπή εφαρμόζει εσφαλμένα την αρχή της ενότητας της έννομης τάξης της Ένωσης για να στηρίξει την επιχειρηματολογία της. Οι σχετικές με τον κανονισμό 1049/2001 προπαρασκευαστικές εργασίες αντικρούουν την εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά τη συνάρθρωση του κανονισμού αυτού με τους ειδικούς κανονισμούς στον τομέα της προσβάσεως στα έγγραφα. Οι αρχές που θεσπίζει ο εν λόγω κανονισμός μπορούν να μην εφαρμοστούν μόνο στην περίπτωση κατά την οποία ειδικοί κανόνες προβλέπουν ευρύτερη πρόσβαση και όχι το αντίστροφο. Το δίκαιο του

ανταγωνισμού δεν αποτελεί εξαιρετικό καθεστώς που αποσκοπεί στον περιορισμό των διατάξεων του κανονισμού 1049/2001. Οι κανονισμοί σχετικά με τις συγκεντρώσεις μεταξύ επιχειρήσεων και εκείνοι σχετικά με το δικαίωμα προσβάσεως δεν είναι αντιφατικοί μεταξύ τους και ορθώς το Γενικό Δικαστήριο επέφερε μια ισορροπία μεταξύ των δύο.

- 83 Κατά την Odile Jacob, πρέπει να διακριθούν, στο πλαίσιο της προσβάσεως στα έγγραφα που αφορούν έρευνες σχετικά με πράξεις συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων, οι σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής και των επιχειρήσεων τις οποίες αφορά η έρευνα και οι σχέσεις μεταξύ της Επιτροπής και των τρίτων. Στην πρώτη αυτή σχέση, ο κανονισμός 4064/89 εγγυάται στις επιχειρήσεις που αποτελούν το αντικείμενο των ερευνών αυτών την προστασία των δικαιωμάτων τους άμυνας. Στη δεύτερη σχέση, η Επιτροπή υπόκειται σε μια υποχρέωση διαφάνειας δυνάμει του κανονισμού 1049/2001. Οι δύο αυτές υποχρεώσεις κατατείνουν προς τον ίδιο σκοπό, ήτοι στη διασφάλιση της παραμονής της δράσης της Επιτροπής εντός των ορίων της νομιμότητας. Δεν υπάρχει αναλογία, όπως προσπαθεί να καταδείξει η Επιτροπή, μεταξύ της υπό κρίση υποθέσεως και της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Bavarian Lager.
- 84 Το Βασίλειο της Σουηδίας υπογραμμίζει, προς υποστήριξη της Odile Jacob, ότι το γεγονός ότι μια ειδική νομοθεσία προβλέπει άλλους κανόνες προσβάσεως στα έγγραφα των οργάνων δεν σημαίνει ότι οι κανόνες αυτοί πρέπει να κατισχύσουν αυτομάτως των κανόνων του κανονισμού 1049/2001. Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των κανόνων στον τομέα του απορρήτου, μια τέτοια ερμηνεία μειώνει σημαντικά τη σημασία του κανονισμού αυτού, έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της μεγαλύτερης δυνατής διαφάνειας των δραστηριοτήτων των θεσμικών οργάνων, που περιέχεται στα άρθρα 1 ΣΛΕΕ, 15 ΣΛΕΕ και 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και καθιστά τον εν λόγω κανονισμό άνευ νοήματος και άνευ αποτελέσματος.
- 85 Το Βασίλειο της Σουηδίας τονίζει ότι οι προπαρατεθείσες αποφάσεις Asociación Española de Banca Privada κ.λπ. καθώς και Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής διευκρινίζουν ότι ο περιορισμός χρησιμοποίησης των πληροφοριών που συλλέγονται στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων, συνδυαζόμενος με την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου, αποσκοπεί στην προστασία του δικαιώματος άμυνας των επιχειρήσεων. Ο περιορισμός αυτός εμποδίζει την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει, εντός οποιουδήποτε άλλου πλαισίου, πληροφορίες που παρασχέθηκαν από επιχειρήσεις στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας. Αντιθέτως, όπως υπογράμμισε το Γενικό Δικαστήριο, ο περιορισμός αυτός μοναδικό σκοπό έχει τον περιορισμό του δικαιώματος της Επιτροπής να χρησιμοποιήσει η ίδια στοιχεία τα οποία αφορά ο εν λόγω περιορισμός, και δεν σχετίζεται με το δικαίωμα του κοινού να λαμβάνει γνώση των εγγράφων. Δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 4064/89, κατά την ερμηνεία των εξαιρέσεων που προβλέπει ο κανονισμός 1049/2001.
- 86 Επιπλέον, κατά το Βασίλειο της Σουηδίας, το άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού 4064/89, που αφορά την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου, και το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, που προστατεύει το δικαίωμα των μερών να αμύνονται, ομοίως δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι μπορούν να στηρίξουν μια ερμηνεία των εξαιρέσεων που προβλέπει ο κανονισμός 1049/2001 που να είναι ευρύτερη εκείνης που προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 4 του τελευταίου αυτού κανονισμού.

Επί της εσφαλμένης ερμηνείας του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001

– Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου, που αντλείται από την υποχρέωση συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως κάθε σχετικού εγγράφου

- 87 Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου, η Επιτροπή αμφισβητεί την υποχρέωση διενέργειας συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως του συνόλου των επίδικων εγγράφων, την οποία αναγνωρίζει η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

- 88 Υποστηριζόμενη από τη Lagardère, η Επιτροπή φρονεί ότι η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, που εφαρμόζεται στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, μπορεί να μεταφερθεί σε μια διαδικασία ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων, καθόσον η απόφαση αυτή εισάγει ένα γενικό τεκμήριο κατά το οποίο η δημοσιοποίηση των εγγράφων του φακέλου θίγει, καταρχήν, την προστασία των σκοπών της έρευνας.
- 89 Η Επιτροπή τονίζει ότι πρέπει να γίνει δεκτή η ύπαρξη ενός γενικού τεκμηρίου κατά το οποίο η πρόσβαση στα έγγραφα στα οποία δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση οι τρίτοι που δεν έχουν σχέση με την οικεία διαδικασία θίγει, καταρχήν, την προστασία των σκοπών της έρευνας. Στα έγγραφα αυτή είναι δυνατή η πρόσβαση μόνο στην περίπτωση κατά την οποία δεν καλύπτονται από το τεκμήριο αυτό ή αν υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη δημοσιοποίησή τους δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.
- 90 Η Odile Jacob, στηριζόμενη στη συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου, φρονεί ότι το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου είναι αβάσιμο. Η εξατομικευμένη και συγκεκριμένη εξέταση κάθε εγγράφου αποτελεί την κατ' αρχήν λύση που πρέπει να εφαρμόζεται σε όλες τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, ακόμη και στον τομέα του ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων. Το γεγονός ότι η Επιτροπή κατέχει άκρως εμπιστευτικές πληροφορίες ουδόλως την απαλλάσσει από την υποχρέωση αυτής της εξατομικευμένης και συγκεκριμένης εξετάσεως, έστω και μόνο για να καθορίσει ποια από τα έγγραφα αυτά δεν περιέχουν τέτοιες πληροφορίες και μπορούν, ενδεχομένως, να αποτελέσουν αντικείμενο ολικής ή μερικής προσβάσεως.
- 91 Η Odile Jacob φρονεί ότι η αναφορά στην προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau δεν είναι λυσιτελής σε μια υπόθεση που αφορά πράξη συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων διότι στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, τον οποίο αφορά η απόφαση αυτή, δεν υφίσταται για τους ενδιαφερόμενους κανένα δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του διοικητικού φακέλου της Επιτροπής, πράγμα το οποίο δεν ισχύει στον τομέα του ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων, καθόσον τα άρθρα 17 και 18 του κανονισμού 4064/89 επιτρέπουν την πρόσβαση αυτή. Επιπλέον, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, ένα τμήμα της επίμαχης ενισχύσεως εξετάζοταν από την Επιτροπή, οπότε μπορούσε ακόμη να γίνει επίκληση της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία των σκοπών της έρευνας.
- Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου, που αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, που αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία του σκοπού της έρευνας
- 92 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η έρευνα την οποία αφορούν τα επίδικα έγγραφα δεν μπορούσε να θεωρηθεί περατωθείσα, καθόσον το κύρος των αποφάσεων περί του συμβατού και περί εγκρίσεως είχε αμφισβητηθεί και, σε περίπτωση ακυρώσεως των αποφάσεων αυτών, η Επιτροπή έπρεπε να κινήσει εκ νέου την έρευνά της. Έτσι, το περιεχόμενο στη σκέψη 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι τα επίδικα έγγραφα δεν ενέπιπταν πλέον, κατά την έκδοση της επίδικης αποφάσεως, στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως σχετικά με την προστασία του σκοπού της έρευνας είναι αντίθετο προς το δίκαιο.
- 93 Από την προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau προκύπτει ότι η εν λόγω εξαίρεση μπορεί να εξακολουθήσει να ισχύει και να δικαιολογεί συνολική άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα, χωρίς να χρειάζεται να διενεργηθεί συγκεκριμένη εξέταση, μετά την έκδοση της αποφάσεως της Επιτροπής που περατώνει την έρευνα αυτή. Συγκεκριμένα, η εν λόγω δικαστική απόφαση δεν διακρίνει ανάλογα με το στάδιο εξελίξεως της διαδικασίας μεταξύ ερευνών που βρίσκονται σε εξέλιξη και ερευνών που έχουν περατωθεί.

- 94 Η Επιτροπή φρονεί ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με την ερμηνεία που έδωσε στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, δεν λαμβάνει υπόψη τον σκοπό της διατάξεως αυτής και καταλήγει σε μια παράδοξη λύση στον τομέα του ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων. Καίτοι η αίτηση προσβάσεως στον φάκελο απορρίπτεται, βάσει των κανόνων περί ανταγωνισμού, χωρίς καμία εξέταση των εγγράφων, αν υποβάλλεται από οποιονδήποτε τρίτο που δεν αποδεικνύει ότι έχει «επαρκές συμφέρον» στη διαδικασία, η ίδια αυτή αίτηση προσβάσεως, αν υποβληθεί από μέλος του κοινού, μπορεί να απορριφθεί μόνο βάσει συγκεκριμένης και λεπτομερούς εξετάσεως του περιεχομένου των επίμαχων εγγράφων, συνοδευομένης από εμπεριστατωμένη αιτιολογία, πράγμα που αλλοιώνει πλήρως τη διάρθρωση της διαδικασίας στον τομέα αυτό.
- 95 Η Odile Jacob τονίζει ότι τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου επαναλαμβάνουν κατ' ουσίαν τα επιχειρήματα που έχουν ήδη αναπτυχθεί από την Επιτροπή πρωτοδίκως και στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου.
- 96 Η Odile Jacob ισχυρίζεται ότι οι κανονισμοί 4064/89 και 1049/2001 δεν είναι αντιφατικοί όσον αφορά την πρόσβαση των τρίτων στους φακέλους. Οι δύο αυτοί κανονισμοί προβλέπουν ότι στους «τρίτους», όποιοι και αν είναι, δεν μπορεί ούτε να παρέχεται απόλυτο δικαίωμα προσβάσεως ούτε να προβάλλεται απόλυτη άρνηση προσβάσεως.
- Επί του τρίτου σκέλους του δεύτερου λόγου, που αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 που αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων
- 97 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ερμηνεία που έδωσε το Γενικό Δικαστήριο στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 που αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, εκ φύσεως, μια πράξη συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων απαιτεί τη διαβίβαση μεγάλου αριθμού πληροφοριών, πολύ εμπιστευτικής φύσεως, στις οποίες έχει εφαρμογή η υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπεται στο άρθρο 339 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 17 του κανονισμού 4064/89. Κατά συνέπεια, εν προκειμένω, προκειμένου να διασφαλισθεί η εμπιστευτικότητα των επίδικων εγγράφων και ο περιορισμός της χρήσης τους σε όσα προβλέπει το άρθρο 16 του κανονισμού 1049/2001, είναι αναγκαίο να είναι δυνατή η απόρριψη αιτήσεως προσβάσεως χωρίς να απαιτείται η διενέργεια συγκεκριμένης και λεπτομερούς εξετάσεως των εγγράφων αυτών. Ομοίως δεν είναι αναγκαίο να ζητηθεί η γνώμη τρίτου, διότι από το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει σαφώς ότι τα επίδικα έγγραφα δεν μπορούσαν να δημοσιοποιηθούν στο κοινό. Εξάλλου, το μέρος που προσκόμισε τα εν λόγω έγγραφα, ήτοι η Lagardère, εξακολουθεί να αντιτίθεται στη δημοσιοποίησή τους όπως αποδεικνύει η συμμετοχή της στην παρούσα δίκη.
- 98 Η Odile Jacob φρονεί ότι οι κανόνες περί προσβάσεως που προβλέπει ο κανονισμός 4064/89 ουδόλως απαλλάσσουν την Επιτροπή από τη διενέργεια συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως για κάθε έγγραφο, περιλαμβανομένων των εμπιστευτικών, στο πλαίσιο αιτήσεως προσβάσεως υποβληθείσας δυνάμει του κανονισμού 1049/2001, προκειμένου να συμβιβάσει τα εμπλεκόμενα συμφέροντα και να εξασφαλίσει την προσήκουσα προστασία τόσο των εμπορικών συμφερόντων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων όσο και του δικαιώματος, τουλάχιστον μερικής, προσβάσεως στα έγγραφα, η οποία μπορεί να απορριφθεί μόνο βάσει συγκεκριμένης και εξατομικευμένης αιτιολογίας. Επιπλέον, οι έννοιες του απορρήτου, κατά τον κανονισμό 4064/89, και της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων έχουν ισοδύναμες σημασίες. Εν πάση περιπτώσει, σε περίπτωση δυνητικής συγκρούσεως μεταξύ των κανονισμών 4064/89 και 1049/2001, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι ο τελευταίος αυτός πρέπει να υποχωρήσει, διότι αυτός επιβάλλει τη συμφωνία προς τις διατάξεις του κάθε άλλης διατάξεως στον τομέα της προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων.

– Επί του τετάρτου σκέλους του δεύτερου λόγου, που αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 που αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία της διαδικασίας λήψεως των αποφάσεων του θεσμικού οργάνου

⁹⁹ Κατά την Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο έδωσε εσφαλμένη ερμηνεία στο άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 που αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία της διαδικασίας λήψεως των αποφάσεων του θεσμικού οργάνου. Η Επιτροπή τονίζει, όπως και για τις άλλες εξαιρέσεις, ότι υφίσταται τεκμήριο μη προσβασιμότητας των εσωτερικών εγγράφων στον τομέα των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος σοβαρής προσβολής στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής.

¹⁰⁰ Η Odile Jacob απορρίπτει την έννοια αυτή του «τεκμηρίου μη προσβασιμότητας» των εγγράφων στον τομέα των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων. Η Επιτροπή όφειλε να παράσχει συγκεκριμένες δικαιολογίες και όχι εκτιμήσεις γενικής φύσεως. Οι προπαρασκευαστικές εργασίες που οδήγησαν στην έκδοση του κανονισμού 1049/2001 απέρριψαν την αρχή της μη προσβασιμότητας στο σύνολο των εσωτερικών σημειωμάτων των θεσμικών οργάνων. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η πρόσβαση σε κάθε εσωτερικό σημείωμα πρέπει να απορρίπτεται για τον λόγο και μόνο ότι το εν λόγω σημείωμα συνιστά γνωμοδότηση κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού.

– Επί του πέμπτου σκέλους του δεύτερου λόγου, που αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, που αφορά το δικαίωμα μερικής προσβάσεως

¹⁰¹ Η Επιτροπή φρονεί ότι η πρόσβαση στα επίδικα έγγραφα μπορούσε εγκύρως να απορριφθεί βάσει του γενικών τεκμηρίων και ότι, έτσι, δεν μπορούσε να συντρέχει προσβολή του δικαιώματος μερικής προσβάσεως στα έγγραφα αυτά, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001.

¹⁰² Η Odile Jacob φρονεί ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε, βάσει ενός γενικού τεκμηρίου περί μη προσβασιμότητας, να απαλλαγεί από την υποχρέωσή της να κοινοποιήσει τα επίδικα έγγραφα και όφειλε, ειδικότερα, να εξετάσει τη δυνατότητα μερικής προσβάσεως στα έγγραφα αυτά, όπως προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού αυτού.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

¹⁰³ Στο μέτρο που ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αλληλοεπικαλύπτονται σε μεγάλο βαθμό, πρέπει να συνεξεταστούν.

¹⁰⁴ Εκ προοιμίου, πρέπει να δοθεί απάντηση στο επιχείρημα της Odile Jacob που φρονεί ότι το ζήτημα της συναρθρώσεως μεταξύ του κανονισμού 4064/89 και του κανονισμού 1049/2001 είναι απαράδεκτο στο στάδιο της αναιρέσεως.

¹⁰⁵ Το επιχείρημα αυτό δεν είναι βάσιμο. Δεν αμφισβητείται ότι, με το υπόμνημά της αντικρούσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή επικαλέστηκε την εξαίρεση σχετικά με την προστασία των σκοπών της έρευνας, που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, ως δικαιολογία για να αρνηθεί τη δημοσιοποίηση των επίδικων εγγράφων. Παρά το ότι, με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Επιτροπή δεν παρέθεσε ρητώς τον κανονισμό 4064/89, δεν χωρεί αμφιβολία ότι οι σκοποί της έρευνας που επικαλέστηκε η Επιτροπή αφορούσαν μια διοικητική διαδικασία συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων που εμπίπτει στον κανονισμό αυτό. Τούτο προκύπτει από την πρώτη επιστολή που η Odile Jacob απέστειλε στις 27 Ιανουαρίου 2005 στην Επιτροπή ζητώντας να της επιτραπεί η πρόσβαση σε έγγραφα αφορώντα τη διοικητική διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως περί του συμβατού. Το πρώτο έγγραφο που το Γενικό Δικαστήριο προσδιόρισε στη σκέψη 1, στοιχείο α', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ως αιτηθέν έγγραφο είναι η απόφαση της Επιτροπής της 5ης Ιουνίου 2003 να κινήσει εις βάθος έρευνα

βάσει άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 4064/89. Εξάλλου, με το υπόμνημά της ανταπαντήσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή μνημονεύει ρητώς τον κανονισμό αυτό.

- 106 Έτσι, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το ζήτημα της συναρθρώσεως μεταξύ του κανονισμού 4064/89 και του κανονισμού 1049/2001 δεν μεταβάλλει το αντικείμενο της διαφοράς και πρέπει να εξεταστεί από το Δικαστήριο.
- 107 Με τους δύο λόγους αναιρέσεως, η Επιτροπή ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου είναι εσφαλμένη, λόγω του ότι οι σχετικές διατάξεις του κανονισμού 4064/89 που αφορούν την πρόσβαση στα έγγραφα διαδικασίας ελέγχου πράξεως συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων δεν ελήφθησαν υπόψη κατά την ερμηνεία των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, που αφορούν, αντιστοίχως, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και την προστασία των σκοπών της έρευνας.
- 108 Με γνώμονα τη νομολογία του Δικαστηρίου που αφορά τη σχέση μεταξύ του κανονισμού 1049/2001 και ορισμένων ειδικών κανονιστικών ρυθμίσεων του δικαίου της Ένωσης, νομολογία που απορρέει ειδικότερα από τις αποφάσεις Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, προπαρατεθείσα, Επιτροπή κατά Bavarian Lager, προπαρατεθείσα, καθώς και της 21ης Σεπτεμβρίου 2010, C-514/07 P, C-528/07 P και C-532/07 P, Σουηδία κ.λπ. κατά API και Επιτροπής (Συλλογή 2010, σ. I-8533), η αιτίαση αυτή κρίνεται βάσιμη.
- 109 Συγκεκριμένα, η υπό κρίση υπόθεση αφορά τις σχέσεις μεταξύ του κανονισμού 1049/2001 και μιας άλλης κανονιστικής ρυθμίσεως, ήτοι του κανονισμού 4064/89, που ρυθμίζει έναν ειδικό τομέα του δικαίου της Ένωσης. Οι δύο αυτοί κανονισμοί επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς. Ο πρώτος επιδιώκει να εξασφαλίσει τη μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους των δημόσιων αρχών, καθώς και στα στοιχεία στα οποία στηρίζονται οι αποφάσεις τους. Επομένως, επιδιώκει να διευκολύνει κατά τον μέγιστο δυνατό βαθμό την άσκηση του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα, καθώς και να προωθήσει την άσκηση ορθής διοικητικής πρακτικής. Ο δεύτερος έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει την τήρηση του επαγγελματικού απορρητήτου στις διαδικασίες ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων κοινοτικών διαστάσεων.
- 110 Εν προκειμένω, οι δύο αυτοί κανονισμοί δεν περιέχουν διάταξη προβλέπουσα ρητώς την υπεροχή του ενός επί του άλλου. Επομένως, πρέπει να εξασφαλιστεί μια εφαρμογή εκάστου των κανονισμών αυτών που να είναι σύμφωνη με την εφαρμογή του άλλου και που να καθιστά έτσι δυνατή μια συνεκτική εφαρμογή αυτών.
- 111 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, καίτοι ο κανονισμός 1049/2001 αποσκοπεί στο να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα μιας όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων, το δικαίωμα αυτό εντούτοις υπόκειται, βάσει του καθεστώτος των εξαιρέσεων που προβλέπει το άρθρο 4 του κανονισμού αυτού, σε ορισμένους περιορισμούς που στηρίζονται σε λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, προπαρατεθείσα, σκέψη 51).
- 112 Εν προκειμένω, η Επιτροπή αρνήθηκε να κοινοποιήσει στην Odile Jacob τα επίδικα έγγραφα επικαλούμενη, πρώτον, για το σύνολο των εγγράφων αυτών, την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και, δεύτερον, για ορισμένα από τα εν λόγω έγγραφα, εξαιρέσεις αφορώσες, αντιστοίχως, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων, την προστασία της διαδικασίας λήψεως των αποφάσεων του οικείου θεσμικού οργάνου και την προστασία των νομικών γνωμοδοτήσεων, που προβλέπονται αντιστοίχως στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, και παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού αυτού.

- 113 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης, για να εκτιμήσει αίτηση περί προσβάσεως σε έγγραφα τα οποία αυτό κατέχει, μπορεί να λάβει υπόψη διάφορους λόγους αρνήσεως μεταξύ αυτών που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001.
- 114 Εν προκειμένω, η Επιτροπή μπορούσε, κατά συνέπεια, νομίμως να στηριχθεί σωρευτικά σε διάφορους λόγους, προκειμένου να αρνηθεί την πρόσβαση στα επίδικα έγγραφα. Οι λόγοι αρνήσεως στηρίζονται, για το σύνολο των εγγράφων αυτών, κυρίως, στην εξαίρεση σχετικά με την προστασία των σκοπών της έρευνας, κατόπιν επικουρικής και ειδικώς, στις άλλες εξαιρέσεις, όπως αυτές περιγράφονται στη σκέψη 112 της παρούσας αποφάσεως.
- 115 Πρώτον, όσον αφορά τα έγγραφα που αντηλλάγησαν μεταξύ της Επιτροπής και των μερών που προέβησαν σε κοινοποίηση ή τρίτων, δεν αμφισβητείται ότι τα επίμαχα έγγραφα αφορούν πράγματι δραστηριότητα έρευνας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού μιας διαδικασίας ελέγχου πράξεως συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων, που συνίσταται στο να εξακριβωθεί αν μια πράξη παρέχει ή όχι στα κοινοποιούντα μέρη μια τέτοια ισχύ στην αγορά που να μπορεί να επηρεάσει σημαντικά τον ανταγωνισμό, η Επιτροπή συλλέγει στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες, σχετικά με τις εμπορικές στρατηγικές των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, τα ποσά των πωλήσεών τους, τα μερίδιά τους στην αγορά ή τις εμπορικές τους σχέσεις, οπότε η πρόσβαση στα έγγραφα μιας τέτοιας διαδικασίας ελέγχου μπορεί να βλάψει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των εν λόγω επιχειρήσεων. Επομένως, οι εξαιρέσεις σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και την προστασία των σκοπών της έρευνας συνδέονται, εν προκειμένω, στενά.
- 116 Βεβαίως, για να δικαιολογηθεί η άρνηση προσβάσεως σε έγγραφο δεν αρκεί, κατ αρχήν, το έγγραφο αυτό να αφορά δραστηριότητα ή συμφέρον διαλαμβανόμενα στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, αλλά το οικείο θεσμικό όργανο πρέπει επίσης να επεξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο είναι ικανή να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά το συμφέρον που προστατεύει η εξαίρεση του άρθρου αυτού. Πάντως, επιτρέπεται στο οικείο κοινοτικό όργανο να στηριχθεί, συναφώς, σε γενικά τεκμήρια τα οποία εφαρμόζονται σε ορισμένες κατηγορίες εγγράφων, δεδομένου ότι παρόμοιες γενικού χαρακτήρα εκτιμήσεις μπορούν να ισχύουν για αιτήσεις δημοσιοποίησεως που αφορούν έγγραφα της ίδιας φύσεως (βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, προπαρατεθείσα, σκέψεις 53 και 54 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 117 Όσον αφορά τις διαδικασίες ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, το Δικαστήριο έκρινε ότι τέτοια γενικά τεκμήρια μπορούν να προκύψουν από τον κανονισμό (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88] της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1), που ρυθμίζει ειδικά τα θέματα των κρατικών ενισχύσεων και περιέχει διατάξεις αφορώσες την πρόσβαση σε πληροφορίες και σε έγγραφα που συνελέγησαν στο πλαίσιο της διαδικασίας έρευνας και ελέγχου ενισχύσεως (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, προπαρατεθείσα, σκέψεις 55 έως 57).
- 118 Τέτοια γενικά τεκμήρια μπορούν να εφαρμοστούν, στον τομέα της διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων, λόγω του ότι η κανονιστική ρύθμιση που διέπει τη διαδικασία αυτή προβλέπει επίσης αυστηρούς κανόνες όσον αφορά την επεξεργασία των πληροφοριών που συνελέγησαν ή αποδείχθηκαν στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας.
- 119 Συγκεκριμένα, τα άρθρα 17 και 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 4064/89, καθώς και το άρθρο 17 του κανονισμού 447/98, ρυθμίζουν περιοριστικά τη χρήση των πληροφοριών στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων, περιορίζοντας την πρόσβαση στον φάκελο στα «άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη» και «στα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη», με την επιφύλαξη του εννόμου συμφέροντος των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων για τη μη δημοσιοποίηση των επιχειρηματικών τους απορρήτων, και απαιτώντας να χρησιμοποιηθούν οι συλλεγείσες πληροφορίες αποκλειστικά για τον σκοπό που επιδίωκε η αίτηση παροχής πληροφοριών, ο έλεγχος ή η ακρόαση,

και να μη δημοσιοποιηθούν οι πληροφορίες που εκ φύσεως καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Οι διατάξεις αυτές επαναλήφθηκαν, κατ' ουσίαν, στα άρθρα 17 και 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 139/2004, όπως και στο άρθρο 17 του κανονισμού 802/2004.

- 120 Βεβαίως, το δικαίωμα λήψεως γνώσεως του διοικητικού φακέλου στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων και το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, δυνάμει του κανονισμού 1049/2001, διακρίνονται νομικώς, αλλά γεγονός παραμένει ότι καταλήγουν σε παρόμοια κατάσταση από λειτουργικής απόψεως. Συγκεκριμένα, ανεξαρτήτως της νομικής βάσεως στην οποία στηρίζεται, η πρόσβαση στο φάκελο επιτρέπει στους ενδιαφερόμενους να λάβουν γνώση των παρατηρήσεων και των εγγράφων που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, προπαρατεθείσα, σκέψη 59).
- 121 Υπό τις συνθήκες αυτές, μια γενικευμένη πρόσβαση, βάσει του κανονισμού 1049/2001, στα έγγραφα που αντηλλάγησαν, στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας, μεταξύ της Επιτροπής και των κοινοποιούντων μερών ή των τρίτων θα μπορούσε, όπως το υπογράμμισε και η Επιτροπή, να θέσει σε κίνδυνο την ισορροπία που ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να εξασφαλίσει, στον κανονισμό περί των συγκεντρώσεων, μεταξύ της υποχρέωσης των οικείων επιχειρήσεων να γνωστοποιούν στην Επιτροπή ενδεχομένως ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες προκειμένου να της παρασχεθεί η δυνατότητα να εκτιμήσει τη συμβατότητα της σχεδιαζόμενης συγκέντρωσης προς την κοινή αγορά, αφενός, και την εγγύηση ενισχυμένης προστασίας που συνδέεται, όσον αφορά το επαγγελματικό και το επιχειρηματικό απόρρητο, με τις κατ' αυτόν τον τρόπο διαβιβασθείσες στην Επιτροπή πληροφορίες, αφετέρου.
- 122 Αν τα άτομα πέραν εκείνων στα οποία η κανονιστική ρύθμιση περί της διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων επιτρέπει να έχουν πρόσβαση στον φάκελο ή εκείνα τα οποία θα μπορούσαν να θεωρηθούν ενδιαφερόμενοι, αλλά τα οποία δεν έκαναν χρήση του δικαιώματός τους προσβάσεως στις πληροφορίες ή στα οποία δεν επετράπη η πρόσβαση αυτή, ήσαν σε θέση να αποκτήσουν πρόσβαση στα σχετικά με μια τέτοια διαδικασία έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001, θα διακυβευόταν το καθεστώς που θεσπίστηκε με την κανονιστική αυτή ρύθμιση.
- 123 Κατά συνέπεια, για να ερμηνεύσει τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να αναγνωρίσει την ύπαρξη ενός γενικού τεκμηρίου κατά το οποίο η δημοσιοποίηση των εγγράφων μεταξύ της Επιτροπής και των επιχειρήσεων κατά τη διάρκεια διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων θα έθιγε, καταρχήν, τόσο την προστασία των σκοπών της έρευνας όσο και εκείνη των εμπορικών συμφερόντων επιχειρήσεων που εμπλέκονται σε μια τέτοια διαδικασία (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, προπαρατεθείσα, σκέψη 61).
- 124 Λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των συμφερόντων που προστατεύονται στο πλαίσιο του ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το συμπέρασμα που συνήχθη στην προηγούμενη σκέψη επιβάλλεται ανεξάρτητα από το αν η αίτηση περί προσβάσεως αφορά μια διαδικασία ελέγχου που έχει ήδη περατωθεί ή που βρίσκεται σε εξέλιξη. Συγκεκριμένα, η δημοσιοποίηση των ευαίσθητων πληροφοριών που αφορούν τις οικονομικές δραστηριότητες των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων μπορεί να βλάψει τα εμπορικά τους συμφέροντα, ανεξάρτητα από την ύπαρξη εκκρεμούσας διαδικασίας ελέγχου. Επιπλέον, υπάρχει ο κίνδυνος η προοπτική μιας τέτοιας δημοσιοποίησης μετά την περάτωση της διαδικασίας ελέγχου να βλάψει τη διαθεσιμότητα των επιχειρήσεων να συνεργασθούν ενόσω εκκρεμεί μια τέτοια διαδικασία.
- 125 Πρέπει εξάλλου να υπογραμμιστεί ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού 1049/2001, οι εξαιρέσεις σχετικά με τα εμπορικά συμφέροντα ή τα ευαίσθητα έγγραφα μπορούν να εφαρμοσθούν επί περιόδο τριάντα ετών, ή ακόμη και πέραν αυτής αν τούτο κριθεί αναγκαίο.

- 126 Το γενικό αυτό τεκμήριο δεν αποκλείει τη δυνατότητα να αποδειχθεί ότι συγκεκριμένο έγγραφο του οποίου ζητείται η δημοσιοποίηση δεν καλύπτεται από το τεκμήριο αυτό ή ότι υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση του εν λόγω εγγράφου δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 (απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, προπαρατεθείσα, σκέψη 62).
- 127 Δεύτερον, όσον αφορά την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή προέβαλε την εν λόγω εξαίρεση για να αρνηθεί την πρόσβαση σε ένα σημείωμα της ΓΔ «Ανταγωνισμός» προς τη νομική υπηρεσία της Επιτροπής με την οποία ζητείτο μια γνωμοδότηση σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 4064/89, καθώς και σε ένα σημείωμα που απεστάλη στο αρμόδιο για θέματα ανταγωνισμού μέλος της Επιτροπής και στο οποίο συνοψιζόταν η κατάσταση του φακέλου, όπως αυτά διαλαμβάνονται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 128 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, όπως και στην περίπτωση για την οποία επρόκειτο στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (βλ., ειδικότερα, τις σκέψεις 14 και 22 της αποφάσεως αυτής), στην υπό κρίση υπόθεση εκκρεμούσε μια ένδικη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όταν διατυπώθηκε το αίτημα περί προσβάσεως στα επίδικα έγγραφα. Συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι τα έγγραφα αυτά ζητήθηκαν από την Odile Jacob προκειμένου να χρησιμοποιηθούν προς στήριξη της προσφυγής της στην υπόθεση T-279/04, που εκκρεμούσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όταν υποβλήθηκε η αίτηση περί προσβάσεως.
- 129 Μια τέτοια κατάσταση διαφέρει από εκείνη σε σχέση με την οποία εκδόθηκε η απόφαση της 21ης Ιουλίου 2011, C-506/08 P, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής (Συλλογή 2011, σ. I-6237), και στην οποία, αφενός, κατά το χρονικό σημείο της αιτήσεως προσβάσεως σε εσωτερικά έγγραφα καταρτισθέντα στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας ελέγχου πράξεως συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων, η απόφαση της Επιτροπής σχετικά με την επίμαχη συγκέντρωση είχε ακυρωθεί με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου που είχε αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου ελλείψει αιτήσεως αναρέσεως κατά της εν λόγω δικαστικής αποφάσεως και, αφετέρου, η Επιτροπή δεν είχε, κατόπιν της ακυρωτικής αυτής αποφάσεως, συνεχίσει τις δραστηριότητές της για ενδεχόμενη έκδοση νέας αποφάσεως περί της εν λόγω πράξεως συγκεντρώσεως. Διαφέρει επίσης και από την κατάσταση σε σχέση με την οποία εκδόθηκε την ίδια ημέρα η απόφαση επί της υποθέσεως Επιτροπή κατά Agrofert Holding, όπου η αίτηση προσβάσεως σε εσωτερικά έγγραφα υποβλήθηκε καίτοι η απόφαση της Επιτροπής διά της οποίας περατώθηκε η διαδικασία ελέγχου της πράξεως συγκεντρώσεως με την οποία συνδέονταν τα εν λόγω έγγραφα είχε καταστεί απρόσβλητη λόγω μη ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος κατά της αποφάσεως αυτής.
- 130 Σε μια κατάσταση όπως αυτή της υπό κρίση υποθέσεως, όπου το οικείο θεσμικό όργανο θα μπορούσε, ανάλογα με την έκβαση της ένδικης διαδικασίας, να οδηγηθεί στην επανάληψη των δραστηριοτήτων του για την ενδεχόμενη έκδοση νέας αποφάσεως σχετικά με την επίμαχη πράξη συγκεντρώσεως, πρέπει να γίνει δεκτή η ύπαρξη ενός γενικού τεκμηρίου κατά το οποίο η υποχρέωση που θα επιβαλλόταν στο εν λόγω θεσμικό όργανο να δημοσιοποιήσει, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής, εσωτερικά σημειώματα όπως αυτά που διαλαμβάνονται στη σκέψη 127 της παρούσας αποφάσεως θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του θεσμικού αυτού οργάνου.
- 131 Μια τέτοια εκτίμηση ισχύει και όσον αφορά τη νομική γνωμοδότηση που διαλαμβάνεται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, πέραν των εύστοχων παρατηρήσεων που εξέθεσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 160 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 132 Πρέπει επιπλέον να υπογραμμιστεί ότι, στις σκέψεις 84 και 85 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Σουηδία κ.λπ. κατά API και Επιτροπής, το Δικαστήριο έκρινε ότι οι περιορισμοί στην εφαρμογή της αρχής της διαφάνειας όσον αφορά τη δικαιοδοτική δραστηριότητα επιδιώκουν τον σκοπό της διασφάλισης του ότι το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων θα ασκείται

χωρίς να θίγεται η προστασία των ενδίκων διαδικασιών. Κατά το Δικαστήριο, η προστασία των διαδικασιών αυτών προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, την εξασφάλιση της τηρήσεως των αρχών της ισότητας των όπλων των διαδίκων και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Το Δικαστήριο προσέθεσε, στη σκέψη 87 της αποφάσεως αυτής, ότι η πρόσβαση ενός διαδίκου στα έγγραφα θα μπορούσε να νοθεύσει την απαραίτητη ισορροπία μεταξύ των διαδίκων μιας ένδικης διαφοράς, ισορροπία στην οποία στηρίζεται η αρχή της ισότητας των όπλων των διαδίκων, στον βαθμό που μόνο το θεσμικό όργανο το οποίο αφορά μια αίτηση προσβάσεως στα έγγραφά του, και όχι το σύνολο των διαδίκων, θα υπέκειτο στην υποχρέωση δημοσιοποίησής τους.

- 133 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, που αφορά το δικαίωμα μερικής προσβάσεως, πρέπει να τονιστεί ότι τα γενικά τεκμήρια που διαλαμβάνονται, αντιστοίχως, στη σκέψη 123, καθώς και στις σκέψεις 130 και 131 της παρούσας αποφάσεως, σημαίνουν ότι τα έγγραφα που καλύπτονται από τα τεκμήρια αυτά εξαιρούνται από την υποχρέωση πλήρους ή μερικής δημοσιοποίησής τους.
- 134 Παρόμοια εκτίμηση ισχύει, μεταξύ άλλων, και για την άρνηση μερικής προσβάσεως στη νομική γνωμοδότηση που διαλαμβάνεται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, άρνηση η οποία μνημονεύεται ειδικότερα, στη σκέψη 197 της εν λόγω αποφάσεως, μεταξύ των λόγων ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως.
- 135 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό το σύνολο των λόγων και των σκελών των λόγων αυτών που προέβαλε η Επιτροπή προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως.
- 136 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ανααιρεθεί στον βαθμό που αυτή ακύρωσε την επίδικη απόφαση.

Επί της αντίθετης αιτήσεως αναιρέσεως

- 137 Με την αντίθετη αναίρεση που άσκησε, η Odile Jacob ζητεί την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέτρο που αυτή απέρριψε το αίτημά της περί ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως καθόσον αυτή αφορά άρνηση πλήρους προσβάσεως στη γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής που διαλαμβάνεται στη σκέψη 1, στοιχείο ζ', της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 138 Κατόπιν όσων εκτέθηκαν ανωτέρω και, ειδικότερα, στις σκέψεις 128 έως 134 της παρούσας αποφάσεως, η αντίθετη αυτή αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 139 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δικαστήριο δύναται, σε περίπτωση αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση. Διαπιστώνεται ότι τούτο συμβαίνει εν προκειμένω.
- 140 Η Odile Jacob είχε προβάλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της, που αντλούνται αντιστοίχως από την απουσία συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των επίδικων εγγράφων, από την πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την εφαρμογή των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001, από το ότι δεν ελήφθη υπόψη το δικαίωμα επί μερικής τουλάχιστον προσβάσεως στα επίδικα έγγραφα και από την

παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας που προκύπτει από την απουσία σταθμίσεως των προβληθεισών εξαιρέσεων με το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των εν λόγω εγγράφων.

- 141 Όσον αφορά όμως τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο, όπως προκύπτει και από τις σκέψεις 116 έως 132 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή μπορούσε, εν προκειμένω, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, να αρνηθεί την πρόσβαση σε όλα τα επίδικα έγγραφα που αφορούσαν την επίμαχη διαδικασία ελέγχου των συγκεντρώσεων που διαλαμβάνονται στην αίτηση προσβάσεως που υπέβαλε η Odile Jacob βάσει του κανονισμού αυτού, τούτο δε χωρίς προηγούμενη διενέργεια συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των εγγράφων αυτών.
- 142 Ελλείπει στοιχείων που να προκύπτουν από την προσφυγή και βάσει των οποίων να μπορούν να ανατραπούν τα γενικά τεκμήρια που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 123, 130 και 131 της παρούσας αποφάσεως, η Odile Jacob δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή όφειλε να διενεργήσει συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των επίδικων εγγράφων και, επομένως, ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθούν.
- 143 Από τα προεκτεθέντα, καθώς και από τις σκέψεις 133 και 134 της παρούσας αποφάσεως, προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από το ότι δεν ελήφθη υπόψη το δικαίωμα μερικής τουλάχιστον προσβάσεως στα επίδικα έγγραφα, καθίσταται αλυσιτελής.
- 144 Ως προς τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας η οποία προκύπτει από την απουσία σταθμίσεως των προβληθεισών εξαιρέσεων με το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των επίδικων εγγράφων, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η Επιτροπή έκρινε, με την επίδικη απόφαση, ότι το συμφέρον που επικαλέσθηκε η Odile Jacob ήταν προφανέστατα ιδιωτικό και όχι δημόσιο.
- 145 Συναφώς, πρέπει να τονιστεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 2, τελευταία περίοδος, και 3, του κανονισμού 1049/2001, μόνο υπέρτερο δημόσιο συμφέρον μπορεί να κατισχύσει της ανάγκης προστασίας των συμφερόντων που διαλαμβάνονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού.
- 146 Η Odile Jacob ρητώς εξέθεσε στο εισαγωγικό δικόγραφό της το γεγονός ότι τα επίδικα έγγραφα θα μπορούσαν να της παράσχουν τη δυνατότητα να προβάλει καλύτερα τα επιχειρήματά της στο πλαίσιο των προσφυγών της ακυρώσεως που άσκησε κατά των αποφάσεων περί του συμβατού και περί εγκρίσεως. Συνεπώς, η Odile Jacob δεν απέδειξε την ύπαρξη οποιουδήποτε υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος που να δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των επίδικων εγγράφων και ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 147 Επομένως, η προσφυγή που άσκησε η Odile Jacob ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου με αίτημα την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 148 Το άρθρο 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι βάσιμη και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του ίδιου Κανονισμού, άρθρο το οποίο εφαρμόζεται στη διαδικασία της αιτήσεως αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 118 αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Η παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω άρθρου 69 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη τα οποία παρενέβησαν στη διαφορά φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

- ¹⁴⁹ Δεδομένου ότι η αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής έγινε δεκτή, η αντίθετη αίτηση αναιρέσεως της Odile Jacob απερρίφθη και η προσφυγή της Odile Jacob ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να απορριφθεί, η Odile Jacob πρέπει να καταδικασθεί να φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και η Lagardère τόσο πρωτοδίκως όσο και κατά την παρούσα ανααιρετική διαδικασία, σύμφωνα με τα αιτήματα που υπέβαλαν συναφώς οι τελευταίες αυτές.
- ¹⁵⁰ Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τα σημεία 2 έως 6 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Ιουνίου 2010, T-237/05, Éditions Jacob κατά Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει την αντίθετη αίτηση αναιρέσεως.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως D(2005) 3286 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2005, καθόσον με αυτήν απορρίφθηκε η αίτηση της Éditions Odile Jacob SAS περί προσβάσεως σε έγγραφα αφορώντα τη διαδικασία ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP.
- 4) Καταδικάζει την Éditions Odile Jacob SAS να φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Lagardère SCA, τόσο πρωτοδίκως όσο και κατά την παρούσα ανααιρετική διαδικασία.
- 5) Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Γαλλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(υπογραφές)